ДОКУМЕНТ

9 Постанова Кабінету Міністрів України «Про умови оплати праці працівників патронатних служб в державних органах»

У ДЗЕРКАЛІ СТАТИСТИКИ

11 Економіка України за січень — березень 2016 року

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, **11 ТРАВНЯ 2016 РОКУ** | ЦІНА ДОГОВІРНА | **№87** (5707)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: *«Настав нарешті той час, коли червоноармійці та вояки Української Повстанської Армії разом відзначають перемогу над нацизмом».*

Президент про об'єднання ветеранів на тлі захисту суверенітету й територіальної цілісності нашої країни

2

МВФ довіряє Україні

ПРОЕКТИ. Місія Міжнародного валютного фонду на чолі з Роном ван Руденом, яка розпочала роботу в Києві одразу після Дня Перемоги, вже провела зустріч із головою Національного банку Валерією Гонтаревою. Обговорено результати виконання програми розширеного фінансування EFF центральним банком щодо питань його компетенції. Національний банк виконав усі умови програми, що стосуються його діяльності, й очікує якнайшвидшого завершення другого перегляду програми.

Представники місії обговорили з керівництвом Нацбанку монетарну політику регулятора в умовах інфляційного таргетування, кроки з подальшої лібералізації валютного регулювання й перезавантаження банківського сектору, повідомляє УНІАН.

Місія фонду працюватиме в Києві до 18 травня, а успішне завершення другого перегляду програми з МВФ — запорука проведення реформ, необхідних для пожвавлення економічного зростання в Україні. Під час роботи члени місії зустрінуться також з вищим керівництвом нашої країни.

ЦИФРА ДНЯ

103,5%

становив, за даними Держстату, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у квітні 2016 року порівняно з березнем

Що знаємо про Другу світову?

НА ШЛЯХУ ДО ІСТИНИ. *Розвінчанню радянських пропагандистських міфів присвячений проект українських істориків*

Фото з сайту trinixy.com

Це все, що залишилося від Успенського собору, який підірвали радянські військові, коли залишали Київ у 1941 році

Наші знання про Другу світову війну — здебільшого міфи, табу та пропаганда, які тягнуться ще з радянських часів. У цьому впевнені 15 українських істориків, які з ініціативи Українського інституту національної пам'яті здійснили просвітницький проект «Війна і міф: невідома Друга світова». Вони, спираючись на тривалі дослідження й опрацювання розсекречених архівних матеріалів, спростували 50 міфологізованих сюжетів, які стосуються бойових дій на території України, українців на фронтах Другої світової, українського визвольного руху, втрат України у Другій світовій, життя під нацистською окупацією та багато іншого. Напрацьовану інформацію подано на спеціальному сайті й у науково-популярній книжці «Війна та міф. Невідома Друга світова».

«Урядовий кур'єр» сьогодні розповідає лише про кілька міфів історії Другої світової. Зізнаємося, деякі факти нас вразили і позбавили певних ілюзій. І таке прозрівання нашому суспільству вкрай необхідне у нинішніх умовах протистояння з нащадками і послідовниками СРСР.

5

Сучасні чумаки обирають Африку

ЕКСПОРТ. *Попри комплекс ризиків політично-економічного характеру, нашому бізнесу слід торувати шлях до континенту, який розвивається найбільшими темпами у світі*

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Африка вже давно стала іншою і в політичному, і в економічному сенсах. Проте усталені стереотипи про цю чималу частину суші з мільярдним населенням, що склалися ще у XX столітті, заважають Україні серйозно, з погляду міжнародної економічної співпраці й торгівлі, ставитися до африканських країн.

Цим матеріалом ми продовжуємо цикл статей, присвячених експортним можливостям України. Останній з них надруковано у №84 від 5 травня, де йшлося про загальні проблеми стратегії експорту. Нині ж матеріал про цікавий континент, який останніми роками манить бізнесменів з усього світу.

На думку **віце-президента Українсько-Африканської ділової ради при Торгово-промисловій палаті України (ТПП) Руслана Гарбара**, дуже прикро, що і владні структури не виявляють зацікавленості в поліпшенні міжнародної торгівлі з країнами цього континенту. І даремно.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **10 травня 2016 року**

USD 2516.2672 за 100 доларів США | **EUR 2875.3385** за 100 євро | **RUB 3.8014** за 10 рублів / **AU 322145.11** | **AG 4355.66** | **PT 267730.83** | **PD 152737.42** за 10 тройських унцій

4 820103 080022

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

То була, є й буде наша перемога!

ДУХОВНА МІЦЬ. *Пам'ять про 8 і 9 травня зобов'язує об'єднати українську націю у спільній боротьбі за краще майбутнє*

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

У День пам'яті та примирення і День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні по всій Україні відбувалися пам'ятні заходи. Київ нагадував про події своїм жителям у найурочистішій формі. 9 травня Президент Петро Порошенко разом із Прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом та Головою Верховної Ради Андрієм Парубієм поклав квіти до Вічного вогню та могили Невідомого солдата. Урочиста церемонія відбулася в Меморіалі Вічної Слави. Пам'ятна хода пройшла алеєю Полеглих Героїв, де розташовано 34 могили воїнів, які загинули в роки Другої світової війни. Разом із главою держави та главою уряду в урочистій Пам'ятній ході взяли участь ветерани Другої світової війни та ветерани АТО, представники всіх релігійних конфесій України. Учасники церемонії вшанували пам'ять загиблих героїв хвилиною мовчання, військовий оркестр виконав Державний гімн, а воїни Почесної варти салютували залпами. Завершив церемонію урочистий марш Роти почесної варти Президента, яка представляє всі види військ Збройних сил.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА

Традиції й подвиг ветеранів знаходять особливий відгук у наших серцях

На службі країні й Богові

Уже на Володимирській гірці відбувся молебень, у якому взяли участь понад 140 військових священнослужителів та понад 300 воїнів. Глава держави звертався до присутніх словами: «Хай Господь врятує нас від нашестя чужинців, допоможе визволити нашу Батьківщину від агресора, від непроханих гостей. Слава Ісусу Христу! Слава Україні!»

У такий спосіб він наголосив, що останні два роки Україна зупиняє ворога не лише силою зброї українських воїнів, а й духовною міццю та єдністю українського народу. І в цьому надзвичайну роль відіграють капелани. На думку Президента, страх долає віра, а зміцнюють її духівники, які перебувають пліч-о-пліч із солдатами. У зоні АТО щодня проводять службу Божу понад сто капеланів, а загалом за два роки українське духовенство різних церковних конфесій спрямувало на фронт та в прифронтову зону майже 600 священнослужителів.

Того самого дня на Майдані Незалежності глава Національної поліції Хатія Деканоїдзе провела брифінг і заявила, що поліція належно спрацювала впродовж усіх свят і пам'ятних заходів, які тривали в Україні з 26 квітня по 9 травня. У країні за цей період відбулося близько 2,5 тисячі масових заходів, і всі вони завершилися без грубих порушень порядку. Зокрема в урочистостях взяв участь майже мільйон громадян, а правопорядок там забезпечували 17 тисяч поліцейських і 2 тисячі бійців Національної гвардії.

Хатія Деканоїдзе подякувала всім правоохоронцям за співпрацю, а потім розповіла про сутички між демонстрантами та провокації в Києві, Львові, Харкові й Дніпропетровську. Поліцейські доправили до відділків по всій країні майже 100 громадян, а під час виконання службових обов'язків постраждало семеро поліцейських.

Їхні онуки допомагають вистояти

Напередодні 71-ї річниці перемоги над нацизмом Президент і Прем'єр-міністр взяли участь в акції «Перша хвилина Миру» в Музеї історії України у Другій світовій війні. Наприкінці заходів Володимир Гройсман поспілкувався із присутніми ветеранами Другої світової війни та ветеранами АТО, а також людьми, які прийшли вшанувати пам'ять загиблих героїв.

У День пам'яті та примирення Петро Порошенко привітав учасників українського визвольного руху та військовослужбовців — учасників АТО. Він окремо подякував ветеранам Червоної армії й Української Повстанської Армії за боротьбу з фашизмом. Продовжив тему глава держави словами: «Як же тільки можна на фоні таких беззаперечних історичних фактів мати нахабство заявляти, ніби Росія виграла б війну і без України. Не виграли б цієї війни без українців!»

Опісля він нагадав, що війна знову прийшла на українську землю. Сучасні українські воїни беруть приклад із ветеранів, які визволили Україну від фашистських загарбників. «Дорогі ветерани, це роблять ваші онуки та правнуки. Це ваша школа й традиції, ваша міць та навчання патріотизму, — цитує слова Президента департамент прес-служби АП. — Нинішнє покоління захисників також об'єднало Україну. Це має величезні наслідки, бо перемогти ворога ми можемо лише тоді, коли країна буде об'єднаною, сильною зсередини та з вірою в Український прапор, Герб та Гімн».

Присутні вшанували хвилиною мовчання полеглих захисників України різних поколінь.

Перша хвилина миру

Увечері 8 травня Президент Петро Порошенко взяв участь в акції «Перша хвилина миру». Цього дня 1945 року після шестирічної війни було нарешті встановлено довгоочікуваний мир у Європі. І тільки торік Україна долучилася до європейських країн у відзначенні Дня пам'яті та примирення.

Глава держави запевнив присутніх, що ця нова традиція не підміняє, а доповнює і посилює звичне державне свято — День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, а потім наголосив, що з Україною пов'язані вирішальні та найзапекліші битви на радянсько-німецькому фронті. Зокрема, на нашій території було проведено 29 із 76 операцій Другої світової війни. Українці воювали в Червоній армії, в радянських партизанських з'єднаннях, у лавах опору європейських країн; у складі канадської, американської, австралійської, британської армій, зазначив він.

«То була, є й буде наша перемога», — резюмував Петро Порошенко.

До речі, День пам'яті та примирення збігся із Днем матері. Отже, теплі слова пролунали й для українських жінок, матерів, які були в радянських партизанських загонах, в українському підпіллі, матерів героїв, які поклали життя, виборюючи незалежної проєвропейської України.

Наповнення бюджету має чималі резерви

МЕТА. *Уряд працює над створенням мобільних міжвідомчих підрозділів, покликаних навести лад на вітчизняній митниці*

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Аспекти поліпшення роботи митних органів та впорядкування їхньої діяльності відповідно до нових вимог були в центрі уваги наради з проблемних питань функціонування митниці. На пункті пропуску через українсько-польський кордон Краковець — Корчова її провів Прем'єр-міністр Володимир Гройсман.

«Найближчим часом буде створено міжвідомчий підрозділ, який додатково контролюватиме і митників, і усіх інших. Це буде сотня людей, яка матиме всі технічні засоби, щоб показати, як має працювати система. І можете мені повірити, що цю сотню я забезпечу якомога краще», — запевнив глава уряду.

Швидке та ефективне реформування митниці цілковито підтримує Президент Петро Порошенко, який визначив для цього конкретні терміни. «У вас є три місяці, щоб навести лад на українській митниці, — заявив Володимир Гройсман. — Із трьох місяців, відведених на те, щоб система змінилася, минуло вже два тижні».

На поточний рік, за даними Прем'єра, передбачено 237 мільярдів гривень надходжень до державного бюджету від митниці. Крім того, в цій галузі є резерви, які, за оцінками експертів, становлять від 20%. Ідеться про десятки мільярдів гривень, які має бути використано для наповнення бюджету. «Відповідь тут єдина: якщо виконувати сумлінно і чесно свою роботу, мінімум 50 мільярдів гривень державний бюджет отримуватиме прямими платежами від роботи митниці», — назвав цифри Володимир Гройсман.

Неефективна робота на митниці призводить до втрат у державному бюджеті. Зокрема існує значний дефіцит Пенсійного фонду. На переконання глави уряду, державний бюджет належить усім українцям, і ніхто не має права коригувати ці надходження, особливо коли йдеться про надходження митних платежів.

«Усі розуміють, що у країні, якій так важко живеться, коли на східному кордоні наші військові боронять наш суверенітет, відвойовують нашу територію, коли людям немає за що купити ліки, робити схеми сірої, чорної контрабанди за участі митної служби — це мародерство, це злочин», — цитує слова Прем'єра департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

За таких умов будь-які митні зловживання, що призводять до втрат і корупції, неприпустимі. «Національна поліція, Служба безпеки, митна, прикордонна служби, прикордонна поліція — від вас залежатиме, як житимуть люди, як наші військові боронитимуть країну, як будуть розбудовувати дороги. Це все взаємопов'язано», — переконаний Володимир Гройсман.

У бік чесності й справедливості має змінитися й робота з бізнесом. «Бо одні їдуть і розмитнюють усе, як має бути, а інші тіньовими схемами перевозять товар. Це призводить до безпосередніх втрат бюджету і викривлення конкурентності українського бізнесу, — зазначає глава уряду. — Наше з вами завдання, завдання керівника ДФС, кожного керівника регіональної митниці — навести лад».

Володимир Гройсман закликав митників проявити волю до змін та відповідальності. Адже кожен з них має усвідомити свій історичний внесок у суверенність нашої держави. І не вдома перед телевізорами, не в дискусіях, хто як захищає країну, а саме в реальних рішеннях.

Отримати румунську візу стане простіше

ДИПЛОМАТІЯ. *Полегшити оформлення документів дасть змогу відкриття нового консульства цієї країни на Закарпатті*

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Фото надане автором

Мостом через Тису, який з'єднує Україну й Румунію, крокує закарпатська делегація

Досі закарпатським румунам, багато з яких навчаються, ведуть бізнес, мають родичів у Румунії, доводилося вирушати по візи для перетину кордону до Чернівців, де діє румунське Генеральне консульство. Відтепер їздити по візові послуги вони зможуть не так далеко, адже ще одне консульство Румунії відкрилося в селищі Солотвино Тячівського району. Це стало чудовою новиною для місцевих жителів, оскільки лише в Тячівському і сусідньому Рахівському районах понад 30 тисяч етнічних румунів.

В урочистому відкритті консульства взяли участь міністри закордонних справ України та Румунії Павло Клімкін і Лазер Коменеску, генеральний консул Румунії в Чернівцях Елеонора Молдован, голови Закарпатської обласної держадміністрації Геннадій Москаль, Тячівської районної — Василь Дем'янчук. У виступі під час урочистостей Геннадій Москаль зазначив, що відкриття консульства відкриває шлях пожвавленню економічної та культурної співпраці прикордонних регіонів двох країн і забезпечить стабільність їхніх відносин.

Павло Клімкін і Лазер Коменеску поклали квіти до пам'ятника князеві Штефану чел Маре в центрі Солотвина і зустрілися з громадськістю. Керівники зовнішньополітичних відомств підписали двосторонню угоду про скасування оплати національної візи для жителів п'ятдесятикілометрової прикордонної зони. Міністри обговорили також питання транскордонної та регіональної співпраці, розв'язання освітніх проблем української національної меншини в Румунії та румунської в Україні. Йшлося й про поліпшення інфраструктури пункту переходу міждержавного кордону біля Солотвина, а також будівництво нового мосту через Тису.

Індекс споживчих цін у квітні 2016 року[1]

За повідомленням Державної служби статистики України, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у квітні 2016 року порівняно з березнем становив 103,5%, за період січень — квітень 2016 року — 105,1%. За період січень 1998 року — квітень 2016 року — 978,3%.

При цьому індекси споживчих цін на товари та послуги були такими:

(відсотків)

	Квітень 2016 до	
	березня 2016	грудня 2015
Індекс споживчих цін	103,5	105,1
Продукти харчування та безалкогольні напої	100,1	100,9
Продукти харчування	100,0	100,7
Хліб і хлібопродукти	101,3	104,0
Хліб	100,2	101,9
Макаронні вироби	100,7	102,1
М'ясо та м'ясопродукти	100,8	98,9
Риба та продукти з риби	100,1	102,8
Молоко, сир та яйця	97,5	90,7
Молоко	99,2	103,1
Сир і м'який сир (творог)	100,9	105,5
Яйця	84,8	51,2
Олія та жири	100,1	102,0
Масло	101,0	107,7
Олія соняшникова	101,3	104,4
Фрукти	100,7	108,8
Овочі	97,9	101,7
Цукор	97,3	97,3
Безалкогольні напої	100,6	101,7
Алкогольні напої, тютюнові вироби	102,8	100,8
Одяг і взуття	101,7	105,5
Житло, вода, електроенергія, газ та інші види палива	120,1	124,8
Плата за власне житло (квартирна плата)	102,0	102,5
Утримання та ремонт житла	100,5	102,8
Водопостачання	100,4	115,5
Каналізація	100,5	107,1
Електроенергія	100,0	125,2
Природний газ	148,4	148,4
Гаряча вода, опалення	100,0	99,8
Предмети домашнього вжитку, побутова техніка та поточне утримання житла	100,3	102,3
Охорона здоров'я	100,7	104,6
Фармацевтична продукція, медичні товари та обладнання	100,7	104,8
Амбулаторні послуги	100,7	105,0
Транспорт	102,4	103,0
Паливо та мастила	105,4	104,6
Транспортні послуги	100,4	101,3
Залізничний пасажирський транспорт	103,3	107,7
Автодорожній пасажирський транспорт	100,1	100,4
Зв'язок	100,5	101,0
Відпочинок і культура	100,2	104,2
Освіта	100,3	104,8
Ресторани та готелі	100,8	104,0
Різні товари та послуги	99,0	100,0

[1] Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Індекси споживчих цін за регіонами за квітень 2016 року

(до попереднього місяця; відсотків)

	ІСЦ
Україна[1]	**103,5**
Вінницька	104,2
Волинська	104,0
Дніпропетровська	103,7
Донецька[2]	102,7
Житомирська	104,2
Закарпатська	104,2
Запорізька	103,9
Івано-Франківська	103,9
Київська	104,8
Кіровоградська	103,3
Луганська[2]	103,0
Львівська	104,1
Миколаївська	103,4
Одеська	103,0
Полтавська	103,9
Рівненська	104,3
Сумська	104,1
Тернопільська	103,9
Харківська	104,4
Херсонська	102,7
Хмельницька	104,2
Черкаська	104,4
Чернівецька	103,9
Чернігівська	104,5
м. Київ	101,2

[1] Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

[2] Дані можуть бути уточнені.

За даними Держстату

ПРОШУ СЛОВА!

Будьмо пильними: у наші двері стукає фашизм

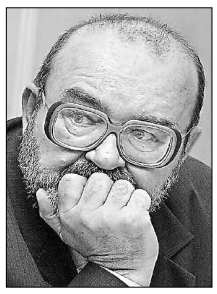

Валерій МЕЛЬНИК,
заслужений журналіст України,
для «Урядового кур'єра»

Днями зайшов на один з інтернет-ресурсів так званої Новоросії. Попри те, що є розуміння, як саме і на чиї гроші він твориться, залишилося щонайменше гидливе враження. З'явилося навіть бажання помити руки — через слину, яка бризкає на все українське. Не врятував ситуації навіть перегляд інтерв'ю так званого прокурора окупованого Криму якоїсь Поклонської. У відповідь на прохання прокоментувати трагедію, що сталася 2 травня в Одесі, юна білявка повторила ще за Радянського Союзу не раз чуту сентенцію. Про те, що, мовляв, бандерівську нечисть, яка це зробила, «ми, жаль, що свого часу до кінця не додушили».

І жодного слова про свою зраду присязі Українській державі, яка вивчила її й дала роботу. Як, звичайно, і про те, що під час розкрученого на феесбешні гроші протистояння в Одесі спочатку поплічники «русского міра» вбили євромайданівців. А вже потім, як реакція на таке звірство в мирний час, розгорілося силове протистояння. Що, на жаль, закінчилося десятками смертей. Переконаний, що їх, як і величезних територіальних та людських втрат на сході держави, могло б не бути. Навіть у цей надзвичайно складний період, коли Україна зробила інший, ніж тоталітарна путінська Росія, цивілізаційний вибір.

«Дайте мені тисячу гарних істориків, і через 20 літ я зроблю вам державу!» — цей заклик прусського канцлера Отто фон Бісмарка свого часу реалізували. І світ отримав одну із найпотужніших держав світу — Німеччину.

У січні 2005-го обраний тоді Президентом України Віктор Ющенко в інавгураційній промові закликав згадати «героїв, які полягли за перемогу: мучеників освенцимів і ГУЛАГів, жертв голодоморів, депортацій і Голокосту».

На жаль, Україна, особливо її східні регіони, так і не побачила виданих мільйонними накладами «білих книг» про злочини комуністичного режиму. А їх віддруковано за бюджетні гроші на найдешевшому папері й у тонких палітурках. Тож вони мали б за правління Ющенка потрапити чи не в кожну другу-третю сім'ю. Про бібліотеки вже не кажу. Як і про вагоме державне замовлення, яке мало б правдиво показати, що чинив із нами «старший брат», і створити сотні документальних фільмів про долі українців у минулому столітті. Про те, як кращих із кращих у вагонах для худоби гнали у сибіри. Бездумно кидали під вогонь німецьких кулеметників та артилеристів. Морили, як академіка Михайла Кравчука, який стояв біля витоків створення комп'ютера, на смерть голодом і непосильною працею у сотнях таборів зловісного ГУЛАГу… Як, врешті-решт, комуністи на живих людях, наприклад у колимському Бутугичазі, ставили медичні досліди. Так само, як це робили нацисти на чолі зі зловісним «янголом смерті Освенциму» Йозефом Менгеле.

Упродовж чверті століття Українська держава так і не спромоглася знайти десятки чи сотні мільйонів гривень на видання відповідної літератури про це, поширення інтернет-контенту, організацію роботи, що зробила б надійне щеплення проти нацизму, комунізму, тоталітаризму. Через це нині тратимо мільярди, щоб уже зі зброєю в руках стримувати цю коричневу пошесть на східних кордонах нашої держави. Тих самих, у населення яких «совєти» стерли історичну пам'ять. І ці мільярди, судячи із усього, тратитимемо ще не один рік.

А тоталітарний маразм тим часом у нашого сусіда не тільки зміцнів, а й досяг уже відомої форми — фашизму. Слово «фашизм», як стверджує всезнаюча Вікіпедія, походить від італійського fascismo, fascio — «зв'язка», «об'єднання», це різновид політичного режиму. Це також радикальна авторитарна імперіалістична політична ідеологія, характерні ознаки якої — культ особи, мілітаризм, тоталітаризм, імперіалізм та ідея постійної війни й панування. Себто саме те, що нині маємо в далеко не братній нам Росії.

Хіба не свідчить про зміцніння маразму в ній відкриття прижиттєвого пам'ятника нашому «землячкові», «синові юриста», а водночас одному із найвпливовіших чиновників сусідньої держави Володимирові Жириновському? Причому лідер партії, профашистську ідеологію якої сповідує третина населення Росії, сам цей пам'ятник і відкрив… Дивні справи Твої, Господи!

Отож, на моє глибоке переконання, наша держава в особі гуманітарного блоку уряду й відповідного підрозділу Адміністрації Президента України має докорінно змінити ставлення до показу злочинної сутності комуністичної й фашистської ідеологій. Вважаю, що «біла книга» про ще не відкрите для широкого загалу наше комуністичне минуле, злочини часів голодоморів та ГУЛАГів має прийти у кожну сім'ю. Бо фашизм із Росії вже топчеться по нашій землі. І зупинити його мають не лише кулі й міни, а й переоцінка кожною людиною власного історичного минулого. І, як наслідок, вироблення в неї імунітету на «локшину» «русского міра», розуміння, що не можна допустити повторення людожерських подій минулого.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 квітня 2016 р. № 326
Київ

Про внесення змін до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2016 р. № 99

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2016 р. № 99 «Про реформування територіальних органів Міністерства юстиції та розвиток системи надання безоплатної правової допомоги» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 15, ст. 593), виклавши його в такій редакції:

«2. Погодитися з пропозиціями Міністерства юстиції щодо:

включення відділів державної виконавчої служби та відділів державної реєстрації актів цивільного стану районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних, міжрайонних управлінь юстиції до структури відповідних головних територіальних управлінь юстиції та утворення бюро правової допомоги в структурі місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

покладення виконання функцій з державної реєстрації громадських об'єднань, їх відокремлених підрозділів, громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи, місцевих та первинних професійних спілок, їх організацій та об'єднань, структурних утворень політичних партій, регіональних (місцевих) творчих спілок, територіальних осередків всеукраїнських творчих спілок, місцевих організацій роботодавців та їх об'єднань, з підтвердження всеукраїнського статусу громадського об'єднання на відповідні головні територіальні управління юстиції.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 травня 2016 р. № 345-р
Київ

Про звільнення Шевальова А. В. з посади заступника Міністра фінансів України з питань європейської інтеграції

Звільнити Шевальова Артема Валентиновича з посади заступника Міністра фінансів України з питань європейської інтеграції за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 травня 2016 р. № 346-р
Київ

Про призначення Буци Ю. Б. заступником Міністра фінансів України з питань європейської інтеграції

Призначити Буцу Юрія Богдановича заступником Міністра фінансів України з питань європейської інтеграції.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 квітня 2016 р. № 328
Київ

Про внесення змін у додаток до Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на придбання витратних матеріалів для закладів охорони здоров'я та лікарських засобів для інгаляційної анестезії

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміни у додаток до Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на придбання витратних матеріалів для закладів охорони здоров'я та лікарських засобів для інгаляційної анестезії, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 371 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 26, ст. 1078; 2012 р., № 30, ст. 1120; 2015 р., № 28, ст. 793), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до Порядку та умов
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 20 квітня 2016 р. № 328)

РОЗПОДІЛ
субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на придбання витратних матеріалів для закладів охорони здоров'я та лікарських засобів для інгаляційної анестезії

(тис. гривень)

Найменування адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг субвенції на придбання	
	витратних матеріалів	лікарських засобів для інгаляційної анестезії
Область:		
Вінницька		711,8
Волинська		460,9
Дніпропетровська	200	1 248,1
Донецька	569,7	1 329,3
Житомирська	55,1	500
Закарпатська	150	406,7
Запорізька	180,5	600
Івано-Франківська		611
Київська		764,2
Кіровоградська	45,2	388,2
Луганська	603,4	377,8
Львівська	200	921,6
Миколаївська	200	314,6
Одеська	71	988,1
Полтавська	200	440,4
Рівненська	314,2	199
Сумська	170	326,5
Тернопільська	70	402,9
Харківська		1 207,1
Херсонська	111,9	360
Хмельницька	90	485,1
Черкаська		553,2
Чернівецька	102,2	300
Чернігівська		466,6
м. Київ		1 276,3
Разом	3 333,2	15 639,4

Сучасні чумаки обирають Африку

(Закінчення. Початок на стор.1)

Скупі цифри показують чимало

Однак представники виконавчої влади таки знаються на економіці африканських країн і великих можливостях співпраці з ними. Так, за словами директора департаменту міжнародно-торговельного економічного співробітництва та європейської інтеграції Мінекономрозвитку Олени Бабекової, цей специфічний регіон, на відміну від інших, розвивається шаленими темпами: «ВВП багатьох африканських країн щороку зростає на 5-6%. Такого немає в жодній із розвинених країн чи тих, що розвиваються. Україна в 2015 році збільшила експорт товарів та послуг до Африки порівняно із 2014-м на 5,8%. (Див. інфографіку. На 2015 рік інформації поки що немає. — **Авт.**) Ми маємо навіть позитивне сальдо торгівлі — +3,2 мільярда доларів. Проте 2015-го було і значне падіння експорту до окремих важливих партнерів України в Африці. Так, цей показник відповідно становив: до Південно-Африканської Республіки (ПАР) -48,6%, до Марокко -27,9%. Активно падає й імпорт товарів африканських країн в Україну. Приміром, із Єгипту -48,5%», — зазначила вона.

Таку ситуацію не можна вважати нормальною, треба всіляко збільшувати обсяги товарообігу й торувати нові взаємовигідні шляхи просування експорту. Адже показник 3,8 мільярда доларів на весь великий континент занадто малий.

Чи занижена вибагливість?

Україна постачає в Африку чорні метали, зерно, жири, молочні продукти (зокрема сухе молоко, яке там популярне), яйця, тютюн, мінеральні добрива, устаткування та продукцію транспортного машинобудування. Ми завозимо звідти руди, шлаки, какао-боби, продукти нафтопереробки, сіль, тютюн, сірку. Що треба зробити для підвищення експорту до Африки й зацікавленості українського бізнесу в цьому? Чи достатньо ресурсів у влади? Які ризики просування вітчизняних товарів і послуг до африканських країн? «УК» вирішив пошукати відповіді на ці запитання.

Як вважає **голова парламентського Комітету закордонних справ Ганна Гопко,** торговельно-економічні відносини України з африканськими державами унікальні, тому що економічні системи обох сторін, експортні пропозиції й імпортні запити абсолютно взаємодоповнюють одна одну. «З огляду на занижену вибагливість африканських споживачів до якісної продукції та їхню низьку купівельну спроможність торгові операції між Україною й Африкою досить перспективні. До того ж експортувати туди вигідно, бо немає всіляких квот та бюрократичних перепон», — зазначила вона.

Динаміка експорту українських товарів до країн Африки, 2004-2014 рр. (млрд доларів США)

Джерело: Держстат України

Позитиви попри все

Щодо невибагливості африканців, то тут, як кажуть, можна посперечатися. Так, за словами **голови правління ПАТ «Індар» (виробник інсулінів) Любові Вишневської,** свого часу їхня компанія намагалася налагодити експорт товарів у Кенію, проте там заявили, що це можливо лише за умови сертифікації інсулінів згідно з європейськими стандартами. «Тому всі потенційні експортери до багатьох африканських країн мають знати, що без імплементації норм Євросоюзу вони не зможуть збувати продукцію на цьому континенті. Це також допоможе з виходом на інші ринки, приміром Індії та Індонезії», — зазначила вона.

Отже, африканці теж шанують високі стандарти. Проте для нас це не проблема, адже чимало українських підприємств або вже перейшли, або найближчим часом перейдуть на європейські норми якості товарів.

Закріпилася і не збирається йти з Африки компанія PanAfrican Trading Alliance. Її **комерційний директор Костянтин Корольов** зазначає, що почали вони роботу з експорту курятини, будівельних матеріалів, пропрацювавши за цими напрямами в Демократичній Республіці Конго один рік. Тепер компанія намагається закріпитися на ринках Кенії і Танзанії.

Інша особливість і позитивний момент для України, зазначає **начальник відділу країн Підсахарної Африки Міністерства іноземних справ Аджар Рустам,** — це те, що в країни цього континенту можна постачати велику кількість будь-яких харчів і сільгоспсировину. «Адже кількість населення Африки зростає доволі великими темпами. Так, у Нігерії нині живуть до 200 мільйонів людей, а за 10 років може бути понад 240 мільйонів», — наголошує він.

З ним згоден **Євген Крекотун, заступник директора департаменту зовнішніх зв'язків Мінагрополітики:** «Населення країн Африки дуже скоро зросте майже вдвічі. Лише продовольства й аграрної продукції цей материк закуповує на 40 мільярдів доларів на рік, і цей показник підвищується. Україна також може експортувати продукцію на суму до 3 мільярдів доларів (Єгипет, ПАР, Мозамбік, Намібія, Кенія). У багатьох країнах, особливо на півночі Африки, велика частина населення споживає європейські продукти».

Посол не проти

Це підтверджує і **Надзвичайний та Повноважний посол ПАР в Україні Крістіан Альбертус Бассон.** Він зауважує, що африканські країни загалом і його держава зокрема мають багато спільних напрямів для розвитку взаємовигідних зовнішньоторговельних відносин. «Нині в ПАР працюють 450 українських компаній, і їхня кількість зростає. Ваші фірми, чимало з яких мають європейські сертифікати якості, можуть сміливо виходити на ринки Африки. Наша розгалужена система доріг та залізниць виведе через порти ПАР вашу продукцію вглиб материка», — резюмує він.

Не можна не сказати про специфічний експорт, який також додає в скарбницю держави чимало коштів, — військову техніку та обладнання. За словами керівників Укроборонпрому, ми цілком можемо поставляти такий «спецекспорт» щорічно на понад 1,5 мільярда гривень. Однак останніми роками ці показники стали відчутно меншими. Виробники військової техніки розглядають ключовими партнерами із закупівлі наших товарів Нігерію, Ефіопію, Уганду.

Чого слід остерігатися

Проте не все так гладко: негативні чинники в міжнародній торгівлі між нами та Африкою все-таки є. По-перше, 80% території континенту надто конфліктогенні. У багатьох країнах тривають війни чи локальні сутички, змінюються керівники держав. А це, зрозуміло, не може сприяти активному просуванню товарів і послуг.

По-друге, деякі бізнесмени, які торгували з країнами континенту, кажуть про фізичну неможливість держав розплачуватися за товар. Яскравий приклад — Єгипет, який нещодавно втратив усіх російських туристів і курортників, а відповідно й значну частину надходжень до своєї держскарбниці.

А є підприємці, які зазначають, що чимало африканських компаній чи держустанов, маючи гроші, не хочуть співпрацювати з нашою країною, тому що вважають її «розсадником зброї і транзитером наркотиків». Цікава думка від африканців, адже там у багатьох державах і зброї чимало, і наркотрафіків.

Руслан Гарбар зазначає про ще один чинник, який стоїть на заваді експорту українських товарів та послуг до Африки: брак знань про особливості країн цього континенту. «Кожну державу слід ретельно вивчати. Приміром, держави Сахари, тобто мусульманські країни півночі Африки, зовсім не схожі на підсахарні країни. Перші більше тяжіють до Європи й Азії, а другі можна назвати суто африканськими. Проте і там свої особливості: Західна Африка франкомовна, там бізнесмени воліють мати справи з колегами, які спілкуються з ними однією мовою», — каже він.

До того ж 11 посольств України на континенті — це дуже мало. Ганна Гопко вважає, що їх має бути більше, і саме ці установи в Африці повинні працювати не як дипмісії, а як економічні представництва нашої держави.

Від редакції. Попри вагомі негативні чинники, нашій країні слід активніше торувати африканський шлях просування експорту. І це ми бачимо з досвіду наших бізнесменів. Один із нещодавніх прикладів цього — побудова в Херсоні плавучого доку вартістю 200 мільйонів доларів на замовлення ПАР. Справді, ігнорувати континент, який, попри бурхливість та неспокій, нині розвивається найшвидшими темпами у світі, не можна. Деякі експерти навіть кажуть про те, що друга половина XXI століття за розвитком і значимістю стане «африканською».

АКТУАЛЬНО

Що знаємо про Другу світову?

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Фото з сайту uk.wikipedia.org

Засідання союзників 7 травня 1945 року у Реймсі, де відбулося перше підписання капітуляції Німеччини, яке Сталін примусив повторити 8 травня у Берліні

Міф 1. *Війна для України почалася 22 червня 1941 року*

Участь українців у Другій світовій війні не обмежувалася періодом 1941—1945 років. Ще 14—18 березня 1939-го українці Карпатської України воювали за власну свободу з Угорщиною, яку підтримувала гітлерівська Німеччина. Ця коротка боротьба коштувала від 2 до 6,5 тисячі життів.

У складі польської армії українці воювали проти Німеччини з 1 вересня 1939 року. Із 17 вересня українці також воювали на боці СРСР проти поляків, а перетин Червоною армією державного кордону Польщі означав фактичний вступ СРСР у Другу світову війну на боці Німеччини. Уже у перші дні війни німецька авіація бомбила Львів, Луцьк, Станіславів (Івано-Франківськ), Тернопіль, Дрогобич, Сарни, Яворів, Стрий. Серед мільйона польських військових 106—112 тисяч були українцями, з яких у вересні 1939 року загинуло майже 8 тисяч. У німецькому полоні опинилося приблизно 60 тисяч українців, до радянського полону потрапило понад 20 тисяч.

Кілька сотень українців вступило у війну у складі Вермахту, в межах формування ВВН («військові відділи націоналістів»). Українців — громадян Румунії, Словаччини та Угорщини мобілізували до армій цих країн.

У лавах Червоної армії українці брали участь у радянсько-фінській війні 1939—1940 років. На початку 1940-го сформувалися перші українські підрозділи, що воювали на боці Фінляндії. Одним з найвідоміших командирів українських добровольців був письменник Юрій Горліс-Горський.

Трагедією українського народу було те, що він не мав власної держави, отже був поділений між усіма сторонами, які воювали. На початок німецької агресії проти СРСР українці вже понад два роки перебували у вирі війни.

Міф 2. *СРСР завжди був супротивником німецьких нацистів*

Після Першої світової війни Москва і Берлін прагнули зруйнувати лад, встановлений переможцями. Протягом 1922—1933 років СРСР для підготовки німецьких військовослужбовців навіть організував навчально-дослідні центри «Липецьк» (авіатори), «Кама» (танкісти), «Томка» (хімічне озброєння). У період 1933—1939 років СРСР та Німеччина поводились як ідеологічні вороги, що дало їм змогу здобути підтримку міжнародного співтовариства. Накопичені сили Сталін та Гітлер використали для спільного розв'язання Другої світової війни.

У 1939 році Сталін свідомо зруйнував спроби організації антигітлерівської коаліції за участі СРСР, вимагаючи права на окупацію східних регіонів Польщі. Це була неприйнятна умова. Після окупації Гітлером Чехословаччини в квітні 1939 року розпочалися таємні німецько-радянські переговори. Про їх результати може свідчити німецький план агресії проти Польщі «Вайс», згідно з яким Гітлер разом зі Сталіним збирався ділити Польщу.

Щоб виграти час, Москва пішла на укладення Пакту Молотова — Ріббентропа. Радянська сторона заперечувала аж до кінця 1980-х років існування таємних протоколів до нього. Створена комісія на чолі із секретарем ЦК КПРС Олександром Яковлєвим вивчила питання і на з'їзді народних депутатів СРСР 24 грудня 1989 року подала висновки. З'їзд засудив факт підписання таємного додаткового протоколу. Його радянський оригінал знайшли у жовтні 1992 року після розсекречення архіву ЦК КПРС і оприлюднили. Проте і в наш час наявність таємного протоколу багато російських істориків та політичних діячів заперечують як підробку, сфальшовану західними спецслужбами, щоб заплямувати СРСР.

Міф 3. *У 1941-му Радянський Союз не готувався до війни*

Наприкінці 1930-х років СРСР — найбільш мілітаризована держава в світі. Документи радянського керівництва 1940—1941 років свідчать, що всі стратегічні плани війни з Німеччиною передбачали лише наступальну війну. Воєнні асигнування СРСР у 1939 році становили 26% видаткової частини бюджету, або 12,2% усього національного доходу країни. У Німеччини того самого року ці показники становили 23% і 9% відповідно. До 1941-го збройні сили СРСР збільшили завдяки введенню з 1 вересня 1939 року загального військового обов'язку.

Серед істориків тривають дискусії: чи справді були в радянського керівництва плани нападу на Німеччину? Прямих документальних доказів цього немає. Є свідчення про «обговорення» нападу і того, що планів стратегічної оборони не існувало. У документі «Міркування про план стратегічного розгортання ЗС СРСР у разі війни з Німеччиною та її союзниками» від 15.05.1941 року, підготовленому Георгієм Жуковим за участю Семена Тимошенка й Олександра Василевського, написано: «Головного удару силами Південно-західного фронту завдати у напрямку Краків, Катовіце, відрізаючи Німеччину від її південних союзників».

Німецький напад 22 червня 1941 року перетворив СРСР на жертву. До цього Кремль весь світ сприймав як агресора та союзника Третього Рейху в розв'язанні світової війни.

Міф 4. *Усі супротивники СРСР у цій війні — фашисти*

Назву «фашисти» радянська пропаганда перетворила на ідеологічне опудало для визначення всіх своїх супротивників: як до початку, так і під час та після Другої світової війни. Вперше термін з'явився на шпальтах передвоєнної преси для визначення політичних режимів від Італії до Польщі. Хоч фашистами називали себе члени заснованого Беніто Муссоліні у 1919 році Італійського союзу боротьби (fascio італійською означає «союз»), на базі якого 1921-го постала Національна фашистська партія, крім фашистської Італії та нацистської Німеччини, радянська пропаганда називала «фашистськими» політичні режими Франко в Іспанії, Горті в Угорщині, Антонеску в Румунії, Павеліча в Хорватії й Пілсудського у Польщі. Пізніше таврували як «фашистську» ідеологію та діяльність Організації українських націоналістів. Часом доходило до абсурду: деякий час радянська пропаганда називала «фашистським» уряд югославського лідера Броза Тіто, очільника антигітлерівської партизанської боротьби.

Чому уникали терміна «націонал-соціалістичний»? Можна припустити, що радянські пропагандисти боялися аналогій між нацистами і комуністами. Історична предтеча ВКП(б) — Російська соціал-демократична робітнича партія мала граничну подібність назви до Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії. Сталіну не подобалося використання Гітлером терміна «соціалізм».Так в СРСР із 1930-х років утвердилася традиція називати німецьких націонал-соціалістів (нацистів) фашистами.

Міф 5. *Дніпрогес і Хрещатик підірвали нацисти*

18 серпня 1941 року приблизно о 20:00 співробітники НКВС без попередження підірвали греблю Дніпрогесу. Вибух зруйнував частину греблі, внаслідок чого 20-метрова водяна хвиля змила прибережну міську смугу, плавні Хортиці й дійшла до Марганця та Нікополя майже за 80 кілометрів вниз за течією Дніпра. Кількість жертв трагедії достеменно не відомо, оскільки їх ніхто не рахував. Найчастіше дослідники говорять про 100 тисяч загиблих, зокрема 20 тисяч радянських солдатів, які не встигли залишити місто.

Перед тим як здати Київ німцям, комуністична влада почала нищити запаси харчів, зруйнувала водогін, електростанцію, висадила у повітря чотири мости. За свідченням очевидців, мостами під час вибуху все ще відступали радянські війська. Саме тоді й замінували майже всю центральну частину міста, будинки Держбанку, Оперного театру, ЦК партії на Михайлівській площі, НКВС на Володимирській, музею Леніна (нині Будинок вчителя), є свідчення про спроби замінувати Софійський собор. На території Печерської лаври, крім Успенського собору, замінували й інші будівлі.

Німецькі війська увійшли в Київ 19 вересня 1941 року. Вибухи на Хрещатику сталися 24 вересня, почалися величезні пожежі. Німці намагалися їх гасити, протягнувши шланги до Дніпра і качаючи воду. Однак радянські підпільники їх перерізали. Пожежа тривала майже два тижні. Усього поблизу Хрещатика зруйнували 324 будівлі, тисячі киян залишилися без даху над головою.

Міф 6. *Українці — чемпіони з колабораціонізму*

Співпраця окупованих народів із нацистським режимом мала загальноєвропейський характер. В її основі лежали як політичні мотиви, так і необхідність виживати в екстремальних умовах війни. Характер і масштаби співпраці визначали окупанти, які обирали, які ініціативи окупованого населення підтримати, а які придушити. В особливо важкому становищі опинилися бездержавні малі народи — такі, як кримські татари. Логіка національного виживання диктувала їм радше співпрацю із загарбником, ніж безкомпромісну боротьбу.

Співпрацювали з нацистами в Україні та в Росії. Обидві країни потерпали від тоталітарного сталінського режиму і мали підстави сподіватися на повалення радянської влади. В українців був додатковий мотив бажати поразки СРСР — прагнення відновлення державної незалежності. Особливо це стосувалося жителів Західної України. Загалом в «українських» формуваннях Вермахту, СС, поліції та інших структур дослідники налічують майже 250 тисяч особового складу. Проте у «російських» формуваннях цей показник варіюється від 300 до 800 тисяч. Основна кількість «східних» підрозділів мала ротний та батальйонний склад (від 100 до 500 осіб) і належала до поліції або Вермахту. Одні з них носили нарукавні нашивки «РОА» (Російська визвольна армія), а інші «УВВ» (Українське визвольне військо). Серед українських формувань на німецькій службі тільки 14-та Ваффен-СС дивізія «Галичина», сформована протягом 1943—1944 років, налічувала понад 1000 осіб. Російська визвольна народна армія (РОНА) виникла як антипартизанське ополчення, згодом її перетворили на бригаду, а потім — на 29-ту дивізію Ваффен-СС. У вересні 1943 року РОНА налічувала 12—15 тисяч вояків, російський корпус на Балканах — понад 10 тисяч, проросійський 15-й козачий кавалерійський корпус СС — майже 30 тисяч.

Унікальним явищем в окупаційній практиці було російське військово-цивільне самоврядування на Брянщині у вигляді «Локотської республіки». Натомість українці створили УПА, яка боролася проти обох тоталітарних режимів.

Міф 7. *Війна завершилася 9 травня*

Акт про безумовну капітуляцію нацистської Німеччини у Реймсі підписали о 02:41 7 травня 1945 року. Із присутніх репортерів взяли обіцянку проінформувати про капітуляцію тільки 36 годин по тому. Проте німецьке радіо повідомило про підписання капітуляції вже 7 травня о 14 годині 41 хвилині. Ще за годину про це розповіло Ассошіейтед прес.

В СРСР на інформацію про капітуляцію 7 травня наклали абсолютну заборону через те, що генерал Іван Суслопаров підписав акт, не маючи на руках директив із Москви. Сталін обурився цим, адже так провідну роль відіграли західні союзники, і зажадав підписання нового акта про капітуляцію у здобутому Червоною армією Берліні. 8 травня о 22:43 за центральноєвропейським часом (9 травня о 00:43 за московським) у берлінському передмісті було підписано другий акт про капітуляцію. Того самого дня президія Верховної Ради СРСР видала указ, яким оголосила 9 травня Днем Перемоги.

8 серпня 1945 року СРСР оголосив війну Японії. 2 вересня 1945-го, в день капітуляції Японії, Верховна Рада СРСР видала указ, яким назвала 3 вересня Днем Перемоги над мілітаристською Японією. Обидва свята — 9 травня і 3 вересня — оголосили вихідними днями. Але вже 1947 року ці дні знову стали робочими. Ідею «Великої вітчизняної війни» поклали в основу радянської ідеології й перенесли акцент з поняття «Друга світова», відвернувши увагу від інших збройних конфліктів, у яких СРСР виступав як агресор.

У 1965 році 9 травня знову стало вихідним днем з обов'язковими військовими парадами на честь свята. Формально ж війну з Німеччиною було закінчено тільки 25 січня 1955 року постановою Президії Верховної Ради СРСР «Про припинення стану війни між СРСР та Німеччиною».

КОМПЕТЕНТНО

Володимир В'ЯТРОВИЧ, історик, голова Українського інституту національної пам'яті:

— Після перегляду новин російських телеканалів та інформагентств Кремля складається враження, що Друга світова війна ще не закінчилася і досі існує загроза фашистської агресії. Тепер її епіцентр перемістився в Київ, а джерелом спротиву залишається Москва. І багато людей настільки вірять цій пропаганді, що взяли до рук зброю, ніби ставши дійовими особами фільмів про Велику Вітчизняну війну, але за цю гру платять своїм життям та життям інших.

Реанімація концепції «Великої Перемоги» — лише один з елементів нової політики Кремля, суть якої — відновлення російського впливу на пострадянському просторі. Міфи про війну колишню стали зброєю у війні теперішній. Тому їх розвінчання важливе не тільки для того, щоб зрозуміти «як було насправді», побачити справжнє обличчя однієї з найбільших трагедій у нашій історії. Це розвінчання — не лише елемент нової гуманітарної політики держави, а й елемент її політики безпеки.

Підготувала Лариса КОНАРЕВА, *«Урядовий кур'єр»*

ГАРЯЧА ТЕМА

ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ

На Запоріжжі відкрили перше модульне містечко для військових

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

У селі Обільному Мелітопольського району Запорізької області відкрито військове містечко для бійців 23-го окремого мотопіхотного батальйону 56-ї бригади Збройних сил України. Урочистості відкриття провели представники місцевої влади, командувач оперативного командування «Південь» Сухопутних військ ЗС Андрій Грищенко, військові та волонтери.

Під час урочистостей голова Запорізької ОДА Костянтин Бриль передав командиру 3-го ОМПБ Дмитру Герасименку прапори військової частини для відправки на передові позиції батальйону в зоні проведення АТО.

Оглянувши щойно придбані й встановлені модулі, присутні оцінили їх зручність та переваги для військовослужбовців.

— Наша область активно виконує указ Президента України «Про шефську допомогу військовим частинам Збройних сил, Нацгвардії та Державної прикордонної служби України», — коментує подію Костянтин Бриль.— Своїм розпорядженням я закріпив міста і райони області за кожною з 11 військових частин, що дислокуються на території регіону. Сьогодні ми відкриваємо перше мобільне містечко для наших військових. Загалом на його реконструкцію витрачено понад мільйон гривень позабюджетних коштів. Ключове навантаження взяв на себе Фонд оборони області. Так, за 600 тисяч гривень, наданих фондом, ми придбали два житлові модулі на 32 місця кожен. Усередині є душова, умивальник і туалет — усе, що потрібно для нормального комфортного побуту солдата. Також ми фактично з нуля побудували велику душову, завершили ремонт у сауні і навчальному класі, упорядкували кухню. Головне, щоб наші захисники відчували, що про них дбають, що їх не забули вдома».

ПІДТРИМКА

Ключі від нових домівок

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Покинутий гуртожиток у селі Кострижівка Заставнівського району перетворився на комфортабельне житло для родин, що через бойові дії на сході нашої країни змушені були покинути домівки.

Дев'ять багатодітних сімей отримали ключі від квартир, обладнаних у цьому гуртожитку усім необхідним. Капітальний ремонт, придбання меблів, побутової техніки здійснено за кошти, надані Євросоюзом та Чернівецькою обласною радою в рамках реалізації спільного проекту «Покращення умов життя та соціальна адаптація внутрішньо переміщених осіб у Чернівецькій області».

— Усе починається з добра, — сказав голова Чернівецької обласної ради Іван Мунтян. — Спільно з європейськими партнерами ми руйнуємо стереотипи про роз'єднаність української нації, адже сьогодні схід і захід разом. А в єдності, як ми знаємо, сила, єдність — ключ до перемоги. Бажаю всім новоселам комфортного проживання у нових домівках.

— Євросоюз й надалі організаційно та фінансово підтримуватиме заходи, спрямовані на адаптацію вимушених переселенців. Зокрема, ухвалено рішення продовжити конкурс з підбору перспективних бізнес-планів. А для найменших переселенців організовуватимуть екскурсійні тури Буковиною та майстер-класи з народних ремесел, — зазначила Тетяна Шульга, секторальний менеджер представництва ЄС в Україні. — Європа допомагає відповісти на найгостріші виклики, які постали перед частиною жителів півдня та сходу нашої держави.

Прапор «Старобільського бабського батальйону»

АКЦЕНТ. *Волонтери пригощають бійців домашніми смаколиками*

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Під час Другої світової війни в селі Половинкине Старобільського району базувався 5-й Гвардійський льотний полк. Його пізніше прославив у відомій кінострічці режисер Леонід Биков і назвав «Співочою ескадрильєю». Тож не дивно, що сьогодні у трьохсотрічному місті діє «Старобільський бабський батальйон». Його візитівка — домашня випічка. Пиріжками й млинцями, тортиками й пасочками, що виготовлені умілими місцевими патріотками, ласують бійці майже на всій лінії розмежування. Ось і на ці свята десятки кілограмів домашніх смаколиків доставлено на передову.

Фото автора

«Старобільський бабський батальйон» діє і приростає новими учасниками

Солдати мають знати, кого захищають

Назву неформальному волонтерському об'єднанню запропонувала дружина керівника «Старобільського бабського батальйону» Володимира Бахтіна. Навесні 2014 року, ледь намітилося протистояння, коли до Краснодона увійшли перші чужі танки, а у Старобільську з'явився добровольчий батальйон «Айдар», Марія стала споряджати чоловіка в поїздки на передову — везти смаколики українським солдатам. На скутер вантажили коробки зі свіжими овочами. Потім до них додалися домашні пиріжки.

«Ми українці. Це наша, українська земля. Ми не хочемо, щоб її топтали чужинці, щоб вони тут командували, — пояснює свій благородний порив Володимир Бахтін. — У мене родичка в Краснодоні живе, вона на власні очі бачила, як через Ізварине заходила чужа техніка, щоб розпалювати війну. Ми вирішили допомагати військовим як вміємо, щоб вони тримали оборону, і хоча б сюди не пустили ворога».

«Пам'ятаю, як солдатики подитячому скрикнули:«Ой, огірочки!» Мене потішило б, щоб хлопці, які прийшли захищати нашу землю, побачили, що ми тут теж за Україну», — згадує перші поїздки на передову Марія Бахтіна.

Але довіру треба завоювати. Військові спочатку навіть боялися брати щось з рук у місцевих. Марія Бахтіна згадує, як на Масляну напекла млинців й вирушила із частуванням на блокпости.

«Солдатики брали, але з побоюванням. То я паспорт свій показувала. Пропонувала навіть з'їсти млинці в їхній присутності, — розповідає пані Марія. — І перші пиріжки, які чоловік повіз військовим, командир запропонував з'їсти самому».

Старобільськ — місто невелике, до війни тут жило трохи більш ніж 17 тисяч населення. Тож не треба «шести рукостискань» (як у відомій теорії), щоб провідати все про сусідів. Незабаром Володимир Бахтін дізнався, що домашню випічку, незалежно одна від одної, передають на передову старобільчанки Рая Петрова та Олена Черевата. Уже взимку патріоти об'єднали зусилля.

«Зазвичай печу пиріжки з картоплею, щоб ситніші були. Боєць один-два з'їсть — буде сила стояти на посту», — зізнається Марія Бахтіна.

На передовій Володимир Бахтін помітив, що бійцям не вистачало теплого одягу, поліетиленової плівки, аби попервах облаштувати бліндаж, а також пічки-буржуйки, щоб його обігріти. Врешті-решт, маскувальних сіток.

Тобто предметів, купівля яких не потребуватиме багатотисячних пожертв. Радше слід докласти щире бажання допомогти, час та наполегливу працю.

Бахтін кинув клич у місті. Відгукнувся волонтерський загін «Добродія» Старобільського професійно-технічного ліцею №93. Тепер дівчата майже щодня приходять у дім Бахтіних, що став штаб-квартирою «Старобільського бабського батальйону», аби плести маскувальну сітку. Є глибокий символізм навіть у тому, що браконьєрська сітка, яку передали на благородну справу співробітники Рибнагляду, перетворюється на засіб захисту. Волонтери навряд чи побачать свій «виріб» у справі. Але про подяки військових дівчата дізнаються. Із кожної поїздки Володимир Бахтін привозить новий напис на українському прапорі, який він бере щоразу із собою.

Подяка від «викрадача танка»

Так підписався боєць 128-ї бригади Іван Драга. Історія трапилася поблизу Дебальцевого. «Розповідав, як поверталися із завдання. А тут росіяни — сидять їдять. Наші вистрелили. Ті розбіглися. Наші сіли, завели, поїхали. Телефонують у свою бригаду: ми з танком Т-72 повертаємося. Машина нова — їх тоді тільки вручили сепаратистам, — коментує напис на прапорі Володимир Бахтін. — А в комбрига саме був день народження. Такий ось подарунок вийшов».

Є на прапорі, що побував з гуманітарними вантажами від «Старобільського бабського батальйону», і підпис хлопця, який майже щодня перебирався з Трьохізбенки на той бік від лінії розмежування і вивішував український прапор у сірій зоні. Так дражнив сепаратистів.

Узагалі «географія» написів — від Луганщини до Донеччини. Слова вдячних бійців, яким смаколики спочатку передавали через волонтерів учні 6 «Б» Старобільської середньої школи №2, потім до них доєдналися й хлопці та дівчатка з 4-ї місцевої школи.

«Тепер не лише цей клас, а й уся школа збирає ласощі для солдатів. Навіть дві школи нашого міста, — розповідає Володимир Бахтін. — Діти купують батончики та шоколадки, які самим смакують. Але солдати кажуть, що найцінніше — малюнки та листівки з дитячими підписами. Сам бачив, як солдат сидів читав листівку й плакав. Запитую: що таке? Він каже, дітки такі слова добрі написали. Тож це сльози радості. Дуже важливо усвідомлювати, кого тут захищаєш».

Португальський «відбиток»

Це вже другий український прапор, що помандрував по всій лінії розмежування разом з представниками СББ. Перший, на якому вже не лишалося місця для написів, вирушив до Португалії, де живе донька Бахтіних. «Наш прапор уже носили в школу, де навчається молодша онука. Чужі батьки та інші діти фотографуються з нашим прапором. Там дуже підтримують Україну в її боротьбі», — розповідає Володимир Бахтін.

Нині в «Старобільському бабському батальйоні» до двох десятків постійних «бійців». Майже рік пиріжки пекли, купуючи потрібні інгредієнти. Та минулої осені нарешті допомогли фермери з Новопсковського району — безоплатно передали 2 тонни зерна та тонну насіння соняшнику. Волонтери здали насіння на олійницю, а пшеницю — до млина. Тепер є олія та борошно для смаколиків. Адже на передовій люди дуже чекають на домашні ласощі.

Не можна чекати миру склавши руки

«Старобільський бабський батальйон» діє і приростає новими «бійцями». Оксана Очкурова влітку 2014 року перебралася до Старобільська з усією родиною з рідного Стаханова, який опинився під владою козаків-сепаратистів. Спочатку ходила в місцевий клуб «Надія», який для вимушених переселенців організувала голова громадської організації «Воля» Наталія Пономарьова.

«Пили чай, шили спідниці для себе, психолог до нас приходив. А потім ми як постійні учасниці вирішили, що треба якось себе реалізовувати в нових умовах. Нам уже не хочеться бути переселенцями, бажаємо стати активними учасниками життя нової громади, — каже Оксана Очкурова. — Тепер у нас своя згуртована організація. І ми підтримуємо одна одну, бо всім патріотам треба об'єднуватися».

Усі троє синів Оксани Очкурової так чи так допомагають мамі. А наймолодший, дворічний Мишко клаптики подає, коли мама плете маскувальну сітку з учасницями «Старобільського бабського батальйону».

«Ми не можемо бути в окопах. Але здатні воювати й наближати перемогу тим, що готуємо їжу та розвозимо військовим. Ми не змогли б сидіти склавши руки і чекати, коли настане мир».

Хто з волонтерів «Старобільського бабського батальйону» сказав ці слова? Не важливо. Головне, це їхня спільна думка.

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ | КОМЕНТАРІ | КОНСУЛЬТАЦІЇ | РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Главу 20 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21—22, ст. 135) викласти в такій редакції:

«Глава 20

Патронат над дитиною

Стаття 252. Патронат над дитиною

1. Патронат над дитиною — це тимчасовий догляд, виховання та реабілітація дитини в сім'ї патронатного вихователя на період подолання дитиною, її батьками або іншими законними представниками складних життєвих обставин.

2. Сім'я патронатного вихователя — це сім'я, в якій за згоди всіх її членів повнолітня особа, яка пройшла спеціальний курс підготовки, виконує обов'язки патронатного вихователя на професійній основі.

3. Патронатний вихователь — це особа, яка за участю членів сім'ї надає послуги з догляду, виховання та реабілітації дитини у своїй сім'ї.

4. Патронатним вихователем не можуть бути особи, зазначені у статті 212 цього Кодексу.

5. До сім'ї патронатного вихователя можуть бути одночасно влаштовані тільки діти, які є між собою рідними братами та сестрами, або діти, які виховувалися в одній сім'ї.

6. Термін перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя встановлюється органом опіки та піклування і не може перевищувати трьох місяців.

У разі наявності обставин, що обґрунтовують необхідність і доцільність перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя понад зазначений термін, орган опіки та піклування може його продовжити.

Загальний термін перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя не може перевищувати шість місяців.

7. Порядок створення та діяльності сім'ї патронатного вихователя, влаштування, перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя затверджується Кабінетом Міністрів України.

Патронатний вихователь зараховується на роботу за трудовим договором до бюджетної установи соціального захисту населення за визначенням відповідно місцевої державної адміністрації або місцевої ради.

Стаття 253. Договір про патронат над дитиною

1. За договором про патронат над дитиною орган опіки та піклування влаштовує дитину, яка перебуває у складних життєвих обставинах, в сім'ю патронатного вихователя.

Договір про патронат над дитиною укладається в письмовій формі.

Типовий договір про патронат над дитиною затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Договір про патронат над дитиною припиняється у разі прийняття органом опіки та піклування рішення про повернення дитини до її батьків, інших законних представників, її усиновлення, встановлення над нею опіки чи піклування, влаштування її на виховання в сім'ю громадян (прийомну сім'ю чи дитячий будинок сімейного типу) або до дитячого закладу, закладу охорони здоров'я, навчального або іншого закладу, а також у разі досягнення дитиною повноліття, смерті дитини чи патронатного вихователя.

3. Договір про патронат над дитиною може бути розірваний за згодою сторін або за рішенням органу опіки та піклування, суду у разі невиконання патронатним вихователем своїх обов'язків за договором.

Стаття 254. Права дитини, яка влаштовується в сім'ю патронатного вихователя

1. Для влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя потрібна згода дитини, якщо вона досягла такого віку та рівня розвитку, що може її висловити.

2. Влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя здійснюється за письмовою згодою її батьків, інших законних представників. У разі якщо мати чи батько дитини є неповнолітніми, крім їхньої згоди на влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя потрібна згода їхніх батьків.

3. Влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя здійснюється без згоди батьків, інших законних представників у разі відібрання у них дитини, відсутності відомостей про місце їх перебування, а також за наявності безпосередньої загрози життю чи здоров'ю дитини.

4. На період перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя за нею зберігається право на аліменти, пенсію, інші соціальні виплати, а також на відшкодування шкоди у зв'язку з втратою годувальника, які вона мала до влаштування в сім'ю патронатного вихователя.

5. Дитина, влаштована в сім'ю патронатного вихователя, має право підтримувати особисті контакти з батьками та іншими родичами.

6. Дитина, влаштована в сім'ю патронатного вихователя, має інші права, визначені законодавством.

Стаття 255. Обов'язки патронатного вихователя

1. Патронатний вихователь зобов'язаний:

1) забезпечити дитину житлом, одягом, харчуванням тощо;

2) створити дитині умови для навчання, фізичного та духовного розвитку;

3) співпрацювати з батьками, іншими законними представниками дитини задля подолання складних життєвих обставин у межах та у спосіб, визначені органом опіки та піклування;

4) забезпечити надання чи доступ до послуг, визначених договором про патронат над дитиною;

5) сприяти контактам дитини з батьками, іншими законними представниками, родичами, крім випадків, коли батьки позбавлені батьківських прав або в судовому порядку обмежені у праві спілкування з дитиною.

Стаття 256. Оплата послуг із здійснення патронату над дитиною

1. Оплата послуг патронатного вихователя та виплата соціальної допомоги на утримання дитини в сім'ї патронатного вихователя здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів у розмірі та порядку, визначених Кабінетом Міністрів України.

2. При влаштуванні дитини в сім'ю патронатного вихователя її батьки не звільняються від обов'язку щодо утримання дитини».

2. Пункт «б» частини першої статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити підпунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) вирішення відповідно до законодавства питань надання соціальних послуг особам та сім'ям з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги, забезпечення утримання та виховання дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах».

3. У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190 із наступними змінами):

1) у пункті 6 частини першої статті 13 і пункті 9 статті 16 слово «неповнолітніх» замінити словом «дітей»;

2) у частині першій статті 23:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) розробляє і забезпечує виконання комплексних програм поліпшення обслуговування соціально незахищених громадян, осіб та сімей з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах, сприяє розвитку послуг відповідно до потреб зазначених категорій громадян»;

доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) здійснює згідно із законодавством комплекс заходів з надання допомоги особам та сім'ям з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах, утримання і виховання дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах».

4. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон визначає охорону дитинства в Україні як стратегічний загальнонаціональний пріоритет і з метою забезпечення реалізації прав дитини на життя, охорону здоров'я, освіту, соціальний захист, всебічний розвиток та виховання в сімейному оточенні встановлює основні засади державної політики у цій сфері, що ґрунтуються на забезпеченні найкращих інтересів дитини»;

2) у статті 1:

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«забезпечення найкращих інтересів дитини — дії та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етнічної належності та враховують думку дитини, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим — вісімнадцятим;

в абзаці сьомому слова «ухиленням від сплати аліментів та» виключити, а після слів «від яких відмовились батьки» доповнити словами «діти, батьки яких не виконують своїх батьківських обов'язків з причин, які неможливо з'ясувати у зв'язку з перебуванням батьків на тимчасово окупованій території України або в зоні проведення антитерористичної операції»;

після абзацу сьомого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«дитина, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, — дитина, яка внаслідок воєнних дій чи збройного конфлікту отримала поранення, контузію, каліцтво, зазнала фізичного, сексуального, психологічного насильства, була викрадена або незаконно вивезена за межі України, залучалася до участі у військових формуваннях або незаконно утримувалася, у тому числі в полоні;

дитина, яка перебуває у складних життєвих обставинах, — дитина, яка потрапила в умови, що негативно впливають на її життя, стан здоров'я та розвиток у зв'язку з інвалідністю, тяжкою хворобою, безпритульністю, перебуванням у конфлікті із законом, залученням до найгірших форм дитячої праці, залежністю від психотропних речовин та інших видів залежності, насильством та жорстоким поводженням у сім'ї, ухилянням батьків, осіб, які їх замінюють, від виконання своїх обов'язків, обставинами стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф, воєнних дій чи збройних конфліктів тощо, що встановлено за результатами оцінки потреб дитини».

У зв'язку з цим абзаци восьмий — вісімнадцятий вважати відповідно абзацами десятим — двадцятим;

3) у статті 5:

частину другу після слів «поліпшення становища дітей» доповнити словами «підтримки сімей з дітьми»;

у частині третій:

абзац другий після слів «поліпшення становища дітей» доповнити словами «підтримки сімей з дітьми»;

абзац четвертий після слів «вирішення питань щодо» доповнити словами «забезпечення прав дітей»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«У порядку, встановленому законодавством, трудові колективи, благодійні та інші громадські організації, фізичні особи можуть брати участь у забезпеченні реалізації заходів з охорони дитинства, поліпшення становища дітей, створення розвиненої системи сімейних форм виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, та патронату над дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах, розвитку послуг з підтримки батьків або осіб, які їх замінюють, заходів, спрямованих на забезпечення відповідних умов для виховання, освіти, всебічного гармонійного культурного і фізичного розвитку дитини»;

4) частини третю і п'яту статті 12 викласти в такій редакції:

«Держава надає батькам або особам, які їх замінюють, допомогу у виконанні ними своїх обов'язків щодо виховання дітей, захищає права сім'ї, сприяє розвитку системи послуг з підтримки сімей з дітьми та мережі дитячих закладів»;

«Порядок і розміри відшкодування витрат на перебування дитини в прийомній сім'ї, сім'ї патронатного вихователя, дитячому будинку сімейного типу, будинку дитини, дитячому будинку, дитячому будинку-інтернаті, школі-інтернаті чи іншому закладі для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, встановлюються законодавством»;

5) у розділі V:

а) назву викласти в такій редакції:

«Розділ V

ДІТИ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ОСОБЛИВОГО ЗАХИСТУ ДЕРЖАВИ»;

б) доповнити статтею 23^1 такого змісту:

«Стаття 23^1. Захист прав та інтересів дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах

Усі дії щодо дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, спрямовуються на захист прав та інтересів дитини, усунення причин таких обставин і забезпечення безпечних умов її утримання та виховання, надання їй та її батькам комплексу необхідних послуг та соціальної допомоги.

Суб'єкти соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю в процесі своєї професійної діяльності здійснюють заходи з виявлення дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, надають їм комплекс послуг у межах повноважень, визначених законодавством, інформують інших суб'єктів, органи опіки та піклування в разі необхідності здійснення комплексних заходів щодо захисту прав та інтересів дитини та надання підтримки батькам чи притягнення їх до відповідальності.

У разі якщо у зв'язку із складними життєвими обставинами дитина тимчасово не проживає чи не може проживати із своїми батьками, іншими законними представниками, її утримання та виховання можуть здійснювати родичі, сім'я патронатного вихователя, центри соціально-психологічної реабілітації дітей, притулки для дітей служб у справах дітей, інші установи для дітей (незалежно від форми власності та підпорядкування), в яких створені належні умови для проживання, виховання, навчання та реабілітації дитини відповідно до її потреб.

Уповноважені органи, що здійснюють соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю, зобов'язані в максимально короткий термін запропонувати сім'ї дитини комплекс послуг, спрямованих на мінімізацію чи повне подолання складних життєвих обставин, та сприяти поверненню дитини до батьків, інших законних представників.

У разі якщо повернення дитини до батьків, інших законних представників є неможливим чи суперечить її інтересам, органи опіки та піклування здійснюють заходи щодо надання дитині статусу дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківського піклування, захисту її житлових та майнових прав, влаштування в одну із форм виховання, яка найбільше відповідає найкращим інтересам дитини.

Порядок діяльності органів опіки та піклування з питань захисту прав дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, визначається Кабінетом Міністрів України»;

в) частини другу і третю статті 24 викласти в такій редакції:

«Безпритульні діти в порядку, встановленому законом, тимчасово розміщуються в притулках для дітей служб у справах дітей, центрах соціально-психологічної реабілітації дітей, сім'ях патронатних вихователів, у яких створюються належні житлово-побутові умови та умови, спрямовані на забезпечення їх соціальної адаптації та підготовку до повернення у рідні сім'ї або влаштування в сімейні форми виховання, надається правова, психологічна, медична та інша допомога таким дітям.

Діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, повинні бути передані на усиновлення або влаштовані на виховання в сім'ї громадян (під опіку чи піклування, в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу), у будинки дитини, дитячі будинки, школи-інтернати, дитячі будинки-інтернати на повне державне утримання. Таким дітям створюються необхідні умови для всебічного і гармонійного розвитку, підготовки до самостійного життя та праці»;

г) статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Заборона участі дітей у воєнних діях і збройних конфліктах

Участь дітей у воєнних діях і збройних конфліктах, включаючи вербування, фінансування, матеріальне забезпечення, навчання дітей з метою використання у збройних конфліктах інших держав або насильницьких діях, спрямованих на повалення державної влади чи порушення територіальної цілісності, а також використання дітей у воєнних діях і збройних конфліктах, залучення та/або втягування дітей до не передбачених законами України воєнізованих чи збройних формувань, пропаганда війни забороняються.

Держава вживає всіх можливих заходів для запобігання вербуванню та використанню дітей у воєнних діях і збройних конфліктах, виявлення завербованих дітей та звільнення їх від військової служби.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань сім'ї та дітей, забезпечує проведення широкої інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо захисту дітей від участі у воєнних діях і збройних конфліктах, заохочує суспільство, громадські об'єднання та неурядові організації, засоби масової інформації до просвітницької роботи серед дітей, їхніх батьків, інших законних представників.

Особи, винні у порушенні вимог частини першої цієї статті, несуть кримінальну відповідальність, встановлену законом»;

ґ) доповнити статтею 30^1 такого змісту:

«Стаття 30^1. Захист дітей, які перебувають у зоні воєнних дій і збройних конфліктів, та дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів

Держава вживає необхідних заходів для забезпечення захисту дітей, які перебувають у зоні воєнних дій і збройних конфліктів, дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, догляду за ними та возз'єднання їх із членами сім'ї, включаючи розшук, звільнення з полону, повернення в Україну дітей, незаконно вивезених за кордон. У разі якщо вік особи не визначений і є підстави вважати, що ця особа є дитиною, їй надається захист, передбачений цією статтею, до встановлення віку.

Усі дії держави стосовно захисту дітей, які перебувають у зоні воєнних дій і збройних конфліктів, дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, здійснюються відповідно до норм міжнародного гуманітарного права.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування першочергово проводять відселення дітей, які опинилися чи можуть опинитися у зоні воєнних дій чи збройних конфліктів, до безпечних районів. Відселення дітей проводиться разом з батьками, законними представниками або, за їхньою згодою, без супроводження чи з іншими особами.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань сім'ї та дітей, здійснює заходи, спрямовані на возз'єднання дитини з сім'єю. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері захисту прав і свобод людини та громадянина, здійснює заходи з встановлення місцезнаходження членів сім'ї дитини, сприяє пошукам, що здійснюються членами сім'ї, громадськими, благодійними, волонтерськими, гуманітарними організаціями та фондами, що беруть участь у возз'єднанні сімей.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань сім'ї та дітей, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, створюють умови для медичної, психологічної, педагогічної реабілітації та соціальної реінтеграції дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів.

Статус дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, надається органом опіки та піклування за місцем реєстрації дитини як внутрішньо переміщеної особи. Порядок надання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, визначається Кабінетом Міністрів України»;

д) текст статті 32 викласти в такій редакції:

«У порядку, встановленому законодавством України та відповідними міжнародними договорами, держава вживає заходів для недопущення незаконного переміщення, вивезення та неповернення дітей з-за кордону, їх викрадення, торгівлі дітьми.

Держава вживає всіх необхідних та можливих заходів для розшуку та повернення в Україну дітей, які були незаконно вивезені за кордон, у тому числі у зв'язку з обставинами, пов'язаними з воєнними діями і збройними конфліктами».

5. Частину третю статті 5 Закону України «Про соціальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст. 358; 2013 р., № 3, ст. 22) після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«за місцем проживання (перебування) дитини у сім'ях громадян, які відповідно до договору надають послуги щодо утримання та виховання дитини (прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, сім'ї патронатних вихователів)».

У зв'язку з цим абзаци третій — восьмий вважати відповідно абзацами четвертим — дев'ятим.

6. В абзаці третьому статті 1 Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 147 із наступними змінами) слова «ухиленням від сплати аліментів та» виключити, а після слів «від яких відмовилися батьки» доповнити словами «діти, батьки яких не виконують своїх батьківських обов'язків з причин, які неможливо з'ясувати у зв'язку з перебуванням батьків на тимчасово окупованій території України або в зоні проведення антитерористичної операції».

7. Пункт 2 частини першої статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577) викласти в такій редакції:

«2) діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, діти, які перебувають у складних життєвих обставинах, діти, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, — на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону».

8. У Законі України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 1, ст. 1; із змінами, внесеними Законом України від 24 грудня 2015 року № 921-VIII):

1) у статті 4:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Кожна дитина, у тому числі яка прибула без супроводження батьків, інших законних представників, отримує довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Заява подається внутрішньо переміщеною особою, у тому числі неповнолітніми дітьми, особисто, а малолітніми дітьми, недієздатними особами або особами, дієздатність яких обмежено, — через законного представника (далі — заявник).

Від імені малолітньої дитини, яка прибула без супроводження законних представників, таку заяву може подати її родич (баба, дід, прабаба, прадід, повнолітні брат або сестра, тітка, дядько) або вітчим, мачуха, у яких проживає (перебуває) дитина.

Від імені малолітньої дитини, яка прибула без супроводження законних представників або осіб, зазначених в абзаці другому цієї частини, таку заяву подає представник органу опіки та піклування за місцем перебування такої дитини.

Від імені дитини, влаштованої до дитячого закладу, закладу охорони здоров'я або закладу соціального захисту дітей на повне державне забезпечення, таку заяву подає керівник відповідного закладу.

Заява підписується заявником або особою, зазначеною в абзацах другому — четвертому цієї частини, яка дає згоду на обробку, використання, зберігання його персональних даних та персональних даних особи, від імені якої подається заява»;

у частині сьомій:

абзац перший доповнити словами «або свідоцтво про народження дитини»;

абзац третій після слів «(науковий ступінь)» доповнити словами «довідку з місця навчання, рішення районної, районної у місті Києві чи Севастополі державної адміністрації, виконавчого органу міської чи районної у місті ради про влаштування дитини до дитячого закладу, у прийомну сім'ю, дитячий будинок сімейного типу, встановлення опіки чи піклування»;

частину восьму доповнити абзацами п'ятим — восьмим такого змісту:

«У разі подання заяви особою, зазначеною в абзацах другому — четвертому частини четвертої цієї статті, додатково подаються:

документ, що посвідчує особу заявника;

документи, що підтверджують родинні стосунки між дитиною і заявником;

документ, що підтверджує повноваження представника органу опіки та піклування або керівника дитячого закладу, закладу охорони здоров'я або закладу соціального захисту дітей, у якому дитина перебуває на повному державному забезпеченні, та документ, що підтверджує факт зарахування дитини до цього закладу»;

2) у статті 11:

частину третю доповнити абзацами восьмим і дев'ятим такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань усиновлення та захисту прав дітей, здійснює координацію та методологічне забезпечення діяльності місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо соціального захисту внутрішньо переміщених дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, а та-

кож забезпечує дотримання вимог законодавства під час встановлення опіки чи піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, їх усиновлення, застосування інших передбачених законодавством форм влаштування дітей, проводить роботу з соціальної підтримки внутрішньо переміщених сімей з дітьми, над якими встановлено опіку чи піклування, прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу.

Законні представники дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківського піклування, посадові особи, які здійснюють заходи щодо захисту прав такої дитини, у разі необхідності підтвердження чи перевірки персональних даних про дитину можуть отримати відповідні відомості на підставі письмового запиту до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань усиновлення та захисту прав дітей, який забезпечує ведення єдиного електронного обліку дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які опинилися у складних життєвих обставинах»;

у частині восьмій:

пункт 12 викласти в такій редакції:

«12) виявлення із числа внутрішньо переміщених осіб сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, надання їм соціальних послуг та здійснення передбачених законодавством заходів у разі виникнення загрози життю та здоров'ю дітей, втрати дітьми батьківського піклування»;

доповнити пунктами 12^1—12^5 такого змісту:

«12^1) здійснення соціального захисту внутрішньо переміщених дітей, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа, сімей, в яких виховуються такі діти, соціального супроводження таких сімей і дітей;

12^2) здійснення в повному обсязі повноважень органу опіки та піклування стосовно зареєстрованих на їх території внутрішньо переміщених дітей, у тому числі дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

12^3) прийняття рішень про забезпечення функціонування внутрішньо переміщених прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу, сімей з дітьми, над якими встановлено опіку чи піклування, до яких діти влаштовані згідно з рішеннями районних державних адміністрацій, виконавчих органів міських чи районних у містах рад тих адміністративно-територіальних одиниць, з яких здійснюється внутрішнє переміщення у зв'язку з обставинами, визначеними у частині першій статті 1 цього Закону;

12^4) надання житла дитячим будинкам сімейного типу, які вимушено або самостійно залишили місце проживання у зв'язку з обставинами, визначеними у частині першій статті 1 цього Закону;

12^5) організацію роботи з виявлення дітей, переміщених без супроводження батьків, інших законних представників, здійснення заходів щодо встановлення особи дитини, пошуку її батьків, влаштування таких дітей у сім'ї родичів, патронатних вихователів, до закладів соціального захисту дітей з урахуванням потреб дитини»;

частину дев'яту доповнити абзацами восьмим — дванадцятим такого змісту:

«забезпечують соціальний захист внутрішньо переміщених дітей, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа, сімей, в яких виховуються такі діти, соціальне супроводження таких сімей і дітей;

здійснюють у повному обсязі повноваження органу опіки та піклування стосовно зареєстрованих на їх території внутрішньо переміщених дітей, у тому числі дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

приймають рішення про забезпечення функціонування внутрішньо переміщених прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу, сімей з дітьми, над якими встановлено опіку чи піклування, до яких діти влаштовані згідно з рішеннями районних державних адміністрацій, виконавчих органів міських чи районних у містах рад тих адміністративно-територіальних одиниць, з яких здійснюється внутрішнє переміщення у зв'язку з обставинами, визначеними у частині першій статті 1 цього Закону;

забезпечують надання житла дитячим будинкам сімейного типу, які вимушено або самостійно залишили місце проживання у зв'язку з обставинами, визначеними у частині першій статті 1 цього Закону;

організовують роботу з виявлення дітей, переміщених без супроводження батьків, інших законних представників, здійснюють заходи щодо встановлення особи дитини, пошуку її батьків, влаштування таких дітей у сім'ї родичів, патронатних вихователів, до закладів соціального захисту дітей з урахуванням потреб дитини».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що з 1 січня 2016 року по 31 грудня 2018 року запроваджується експеримент із здійснення патронату над дитиною.

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до Бюджетного кодексу України у зв'язку із здійсненням в рамках експерименту видатків на оплату послуг із здійснення патронату над дитиною та виплату соціальної допомоги на утримання дитини в сім'ї патронатного вихователя;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити проведення детального аналізу відповідності закладів соціального захисту дітей, шкіл-інтернатів найкращим інтересам дитини з метою подальшого впорядкування мережі.

4. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським, районним державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

здійснити заходи щодо запровадження протягом 2016—2018 років патронату над дитиною в рамках експерименту та скорочення у зв'язку з цим мережі притулків для дітей, центрів соціально-психологічної реабілітації дітей, шкіл-інтернатів;

передбачати у відповідних бюджетах кошти на оплату послуг зі здійснення патронату над дитиною та виплату соціальної допомоги на утримання дитини в сім'ї патронатного вихователя.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
26 січня 2016 року
№ 936-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу про сталий транспорт до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Протокол про сталий транспорт до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, учинений 26 вересня 2014 року в м. Мікулові, який набирає чинності для України після передачі на зберігання депозитарію її ратифікаційної грамоти та у строки, передбачені статтею 24 цього Протоколу, ратифікувати.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
16 березня 2016 року
№ 1028-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство» щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести до Закону України «Про фермерське господарство» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст. 363 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 1:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, здійснювати її переробку та реалізацію з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм у власність та/або користування, у тому числі в оренду, для ведення фермерського господарства, товарного сільськогосподарського виробництва, особистого селянського господарства, відповідно до закону»;

2) перше речення частини четвертої замінити двома реченнями такого змісту:

«4. Фермерське господарство підлягає державній реєстрації як юридична особа або фізична особа — підприємець. Фермерське господарство, зареєстроване як юридична особа, діє на основі Статуту»;

3) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Фермерське господарство, зареєстроване як юридична особа, має статус сімейного фермерського господарства, за умови що в його підприємницькій діяльності використовується праця членів такого господарства, якими є виключно члени однієї сім'ї відповідно до статті 3 Сімейного кодексу України.

Фермерське господарство без статусу юридичної особи організовується на основі діяльності фізичної особи — підприємця і має статус сімейного фермерського господарства, за умови використання праці членів такого господарства, якими є виключно фізична особа — підприємець та члени її сім'ї відповідно до статті 3 Сімейного кодексу України. Особливості створення та діяльності сімейного фермерського господарства без набуття статусу юридичної особи регулюються положеннями статті 8^1 цього Закону.

Головою сімейного фермерського господарства може бути лише член відповідної сім'ї.

Залучення сімейним фермерським господарством інших громадян відповідно до статті 27 цього Закону може здійснюватися виключно для виконання сезонних та окремих робіт, які безпосередньо пов'язані з діяльністю господарства і потребують спеціальних знань чи навичок».

2. Статтю 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 7. Надання земельних ділянок для ведення фермерського господарства із земель державної та комунальної власності

1. Надання земельних ділянок державної та комунальної власності у власність або користування для ведення фермерського господарства здійснюється в порядку, передбаченому Земельним кодексом України».

3. Текст статті 8 викласти в такій редакції:

«1. Фермерське господарство підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом для державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, за умови набуття громадянином України або кількома громадянами України, які виявили бажання створити фермерське господарство, права власності або користування земельною ділянкою».

4. Розділ II доповнити статтею 8^1 такого змісту:

«Стаття 8^1. Особливості створення та діяльності сімейного фермерського господарства без набуття статусу юридичної особи

1. Сімейне фермерське господарство без статусу юридичної особи організовується фізичною особою — підприємцем самостійно або спільно з членами її сім'ї на підставі договору про створення сімейного фермерського господарства.

2. Договір про створення сімейного фермерського господарства укладається членами однієї сім'ї в письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

3. Головою сімейного фермерського господарства без статусу юридичної особи є член сім'ї, зареєстрований як фізична особа — підприємець і визначений договором про створення сімейного фермерського господарства.

4. Від імені сімейного фермерського господарства без статусу юридичної особи має право виступати голова цього господарства або уповноважений ним один із членів господарства.

5. Умови договору про створення сімейного фермерського господарства визначають:

а) найменування, місцезнаходження (адресу) господарства, мету та види його діяльності;

б) порядок прийняття рішень та координації спільної діяльності членів господарства;

в) правовий режим спільного майна членів господарства;

г) порядок покриття витрат та розподілу результатів (прибутку або збитків) діяльності господарства між його членами;

ґ) порядок вступу до господарства та виходу з нього;

д) трудові відносини членів господарства, інші положення, що не суперечать чинному законодавству».

5. Статтю 9 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Фермерським господарствам зі статусом сімейних фермерських господарств надається додаткова державна підтримка у порядку, передбаченому Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
31 березня 2016 року
№ 1067-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» щодо супроводження військовослужбовців при продовженні лікування у санаторно-курортних закладах

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести до пункту 3 статті 11 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2006 р., № 51, ст. 519; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2014 р., № 20-21, ст. 745; 2015 р., № 49-50, ст. 454) такі зміни:

1. Абзац третій викласти в такій редакції:

«Військовослужбовцям, які направляються до санаторно-курортного закладу для продовження лікування відповідно до висновку військово-лікарської комісії після стаціонарного лікування в госпіталі, путівки надаються безоплатно».

2. Після абзацу третього доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«У разі направлення до санаторно-курортного закладу для продовження лікування після стаціонарного лікування в госпіталі військовослужбовця, який за станом здоров'я потребує сторонньої допомоги відповідно до висновку військово-лікарської комісії, особі, яка його супроводжує, безоплатно надається путівка до цього санаторно-курортного закладу без права лікування.

Особою, яка супроводжує військовослужбовця до санаторно-курортного закладу, не може бути інвалід I групи та особа, яка не досягла 16-річного віку».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — восьмий вважати відповідно абзацами шостим — десятим.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
12 квітня 2016 року
№ 1079-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо соціального захисту резервістів, які постраждали внаслідок участі в антитерористичній операції, та членів їх сімей

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 з наступними змінами):

1) статтю 4 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Пенсійне забезпечення резервістів, які стали інвалідами внаслідок виконання обов'язків служби у військовому резерві під час безпосередньої участі в антитерористичній операції чи забезпеченні її проведення, та членів сімей осіб, які загинули чи померли внаслідок виконання обов'язків служби у військовому резерві під час безпосередньої участі в антитерористичній операції чи забезпеченні її проведення, здійснюється у порядку, встановленому цим Законом для військовослужбовців відповідних прирівняних посад та членів їх сімей».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

2) частину першу статті 17 доповнити пунктом «й» такого змісту:

«й) служба у військовому резерві під час безпосередньої участі в антитерористичній операції чи забезпеченні її проведення»;

3) статтю 43 після частини третьої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Пенсії особам з числа резервістів, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством для військовослужбовців відповідних прирівняних посад на день звільнення зі служби у військовому резерві, загибелі, смерті або оголошення резервіста померлим.

Схеми відповідності посад резервістів та військовослужбовців затверджуються центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями».

У зв'язку з цим частини четверту — шістнадцяту вважати відповідно частинами шостою — вісімнадцятою.

2. Пункт 2 частини першої статті 5 Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 40-41, ст. 249 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«2) інваліди I та II групи, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової служби, служби у військовому резерві під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення чи при виконанні службових обов'язків по охороні громадського порядку, боротьбі із злочинністю та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Положення цього Закону поширюються на резервістів, які безпосередньо брали (беруть) участь в антитерористичній операції після набрання чинності Указом Президента України від 14 квітня 2014 року № 405 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
12 квітня 2016 року
№ 1080-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 травня 2016 р. № 322
Київ

Про внесення змін у додатки 1 і 3 до постанови Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 292

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести зміни у додатки 1 і 3 до постанови Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 292 «Деякі питання оплати праці державних службовців у 2016 році» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 31, ст. 1243), виклавши їх в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 квітня 2016 р. № 292
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 322)

СХЕМА
посадових окладів на посадах державної служби за групами оплати праці з урахуванням юрисдикції державних органів

Найменування посади державної служби	Група оплати праці	Розміри посадових окладів, гривень		
		вся територія України	територія однієї або кількох областей, м. Києва або м. Севастополя	територія одного або кількох районів, міст обласного значення
керівник державного органу	1	12 061	10 338	8 615
перший заступник керівника державного органу	2	11 200	9 477	7 754
заступник керівника державного органу	3	10 338	8 615	6 892
керівник департаменту, служби	4	8 615	6 892	5 169
керівник самостійного управління, служби		8 270	6 547	4 824
керівник самостійного відділу, служби		7 926	6 203	4 480
заступник керівника департаменту, служби	5	7 754	6 031	4 308
заступник керівника самостійного управління, служби		7 409	5 686	3 963
заступник керівника самостійного відділу, служби, завідувач самостійного сектору		7 064	5 341	3 618
керівник управління у складі департаменту, служби	6	6 720	4 997	3 446

заступник керівника управління у складі департаменту, служби		6 375	4 652	3 274
керівник відділу у складі департаменту, служби, самостійного управління		6 031	4 308	3 101
заступник керівника відділу у складі департаменту, служби, самостійного управління		5 686	3 963	2 929
завідувач сектору у складі департаменту, служби, самостійного управління та відділу		5 341	3 618	2 757
державний експерт	7	4 824		
головний спеціаліст державного органу		4 308	3 274	2 585
провідний спеціаліст державного органу	8	3 963	2 929	2 240
спеціаліст державного органу	9	3 618	2 412	1 723

Примітки. 1. Посадові оклади працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади та структурних підрозділів, які є юридичними особами, юрисдикція яких поширюється на територію однієї або кількох областей, м. Києва або м. Севастополя, визначаються за 4—9 групами оплати праці.
2. Посадові оклади державних службовців Апарату Верховної Ради України, Адміністрації Президента України, Апарату Ради національної безпеки і оборони України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державної судової адміністрації України, передбачені цією схемою, підвищуються на 10 відсотків.
3. Посадові оклади перших заступників керівників самостійних структурних підрозділів (група 4) установлюються на 5 відсотків нижче від посадового окладу керівника відповідного самостійного структурного підрозділу, передбаченого цією схемою.
4. Установлення посадових окладів державним службовцям за прирівняними посадами в межах 4—6 груп оплати праці здійснюється керівником державної служби у відповідному державному органі.

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 квітня 2016 р. № 292
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 322)

ПЕРЕЛІК
посад державної служби, що прирівнюються до відповідних груп оплати праці

Групи оплати праці та посади державних службовців, передбачені Законом України «Про державну службу»	Посади державних службовців, що прирівнюються до відповідних груп оплати праці
Група 1. Посади керівників державних органів	Керівник Апарату Верховної Ради України; Державний секретар Кабінету Міністрів України; керівники апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати; державні секретарі міністерств; Урядовий уповноважений; керівники центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України; голови місцевих державних адміністрацій; керівники державної служби в інших державних органах, органах прокуратури, крім тих, посади яких зазначені у частині третій статті 3 Закону України «Про державну службу», та тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України
Група 2. Посади перших заступників керівників державних органів	перші заступники (у разі наявності): Керівника Апарату Верховної Ради України, Державного секретаря Кабінету Міністрів України, керівників апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати; керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України; керівників апаратів Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, голів місцевих державних адміністрацій, керівників державної служби в інших державних органах, органах прокуратури, крім тих, посади яких зазначені у частині третій статті 3 Закону України «Про державну службу», та тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України
Група 3. Посади заступників керівників державних органів	заступники: Керівника Апарату Верховної Ради України, Державного секретаря Кабінету Міністрів України, керівників апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, керівників апаратів Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, голів місцевих державних адміністрацій, керівників державної служби в інших державних органах, органах прокуратури, крім тих, посади яких зазначені у частині третій статті 3 Закону України «Про державну службу», та тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; Надзвичайний і Повноважний Посол України; Постійний представник України при міжнародній організації; Представник України при міжнародній організації
Група 4. Посади керівників самостійних структурних підрозділів державних органів	керівники самостійних структурних підрозділів Апарату Верховної Ради України (головних управлінь, секретаріатів комітетів Верховної Ради України, секретаріатів депутатських фракцій (депутатських груп) у Верховній Раді України, служб, управлінь, відділів, секторів); керівник приймальні Президента України; керівники самостійних структурних підрозділів (головних департаментів, департаментів, головних управлінь, служб, управлінь, відділів, відділень): Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, керівники територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, керівники структурних підрозділів апаратів судів, крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України
Група 5. Посади заступників керівників самостійних структурних підрозділів державних органів	заступники керівників самостійних структурних підрозділів Апарату Верховної Ради України (головних управлінь, секретаріатів комітетів Верховної Ради України, секретаріатів депутатських фракцій (депутатських груп) у Верховній Раді України, служб, управлінь, відділів); заступник керівника приймальні Президента України; заступники керівників самостійних структурних підрозділів (головних департаментів, департаментів, головних управлінь, служб, управлінь, відділів, відділень); завідувачі самостійних секторів: Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, заступники керівників територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, структурних підрозділів апаратів судів; крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; заступник Постійного представника України при міжнародній організації; заступник Представника України при міжнародній організації; Генеральний консул України; радник-посланник закордонної дипломатичної установи України; посол з особливих доручень; дипломатичний радник
Група 6. Посади керівників підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів державних органів	керівники підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів і їх заступники (управлінь, відділів, відділень, секторів): Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, структурних підрозділів апаратів судів, крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; радник дипломатичної служби; консул-керівник установи; державний адміністратор
Група 7. Посади головних спеціалістів державних органів	головні спеціалісти (державні експерти, головні консультанти, експерти, головні наукові консультанти, наукові консультанти, головні державні виконавці): Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, структурних підрозділів апаратів судів; Державний реєстратор, крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; перший секретар та консул дипломатичної служби; старший слідчий в особливо важливих справах
Група 8. Посади провідних спеціалістів державних органів	провідні спеціалісти (старші консультанти, старші державні виконавці): Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, структурних підрозділів апаратів судів; старший судовий розпорядник; старший секретар суду; секретар судового засідання, крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; другий секретар та віце-консул дипломатичної служби; старший слідчий
Група 9. Посади спеціалістів державних органів	спеціалісти (консультанти, державні виконавці): Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, апаратів (секретаріатів) допоміжних органів, утворених Президентом України, Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, органів прокуратури, органів військового управління, територіальних органів цих державних органів та їх структурних підрозділів, апаратів апеляційних та місцевих судів, структурних підрозділів апаратів судів; судовий розпорядник; секретар суду, крім тих, умови оплати праці яких визначені окремими Законами України; третій секретар; аташе дипломатичної служби; слідчий

Примітка. Прирівняння нових посад працівників державних органів до відповідних груп оплати праці здійснюється з урахуванням частини другої статті 51 Закону України «Про державну службу».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 травня 2016 р. № 323
Київ

Про умови оплати праці працівників патронатних служб в державних органах

Відповідно до пункту 7 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити розміри посадових окладів працівників патронатних служб в державних органах згідно з додатками 1—5.

2. Надати право Керівнику Апарату Верховної Ради України, Главі Адміністрації Президента України, Державному секретареві, керівнику державного органу або заступнику керівника, на якого покладено функції керівника апарату, за погодженням з посадовою особою, при якій утворена патронатна служба, у межах затвердженого фонду оплати праці відповідного державного органу:

1) установлювати:

конкретні розміри посадових окладів — відповідно до розмірів посадових окладів, затверджених згідно з пунктом 1 цієї постанови;

надбавку за інтенсивність праці;

надбавку за виконання особливо важливої роботи — до 100 відсотків посадового окладу.

У разі несвоєчасного виконання завдань, погіршення якості роботи і порушення трудової дисципліни надбавка скасовується або її розмір зменшується;

2) здійснювати преміювання працівників патронатної служби відповідно до їх особистого внеску в загальні результати роботи у межах фонду преміювання відповідного державного органу.

Конкретні умови, порядок та розміри преміювання працівників патронатних служб визначаються у положенні про преміювання, що діє у відповідному державному органі;

3) надавати матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у розмірі, що не перевищує середньомісячної заробітної плати працівника патронатної служби.

3. Виплачувати працівникам патронатної служби:

надбавку у відсотках до посадового окладу за стаж роботи в державних органах у таких розмірах: понад 3 роки — 10, понад 5 років — 15, понад 10 років — 20, понад 15 років — 25, понад 20 років — 30, понад 25 років — 40 відсотків посадового окладу.

При цьому до стажу для встановлення надбавки за стаж роботи включаються раніше набутий стаж державної служби та періоди роботи, передбачені статтею 46 Закону України «Про державну службу»;

матеріальну допомогу для оздоровлення під час надання щорічної відпустки у розмірі, що не перевищує середньомісячної заробітної плати працівника патронатної служби.

4. Конкретний перелік підрозділів та посад працівників патронатної служби визначається особою, при якій утворена служба, в межах граничної чисельності працівників відповідного державного органу.

5. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

6. Умови оплати праці, визначені цією постановою, застосовуються з 1 травня 2016 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

РОЗМІРИ
посадових окладів працівників патронатних служб Голови Верховної Ради України, його першого заступника та заступника, керівника Апарату

Найменування посад	Місячні посадові оклади, гривень
Керівник Секретаріату Голови Верховної Ради України	9 046
Керівник секретаріату першого заступника, заступника Голови Верховної Ради України	8 615
Прес-секретар Голови Верховної Ради України, перший помічник Голови Верховної Ради України	7 754—8 529
Керівник структурного підрозділу в секретаріаті Голови Верховної Ради України, радник, помічник Голови Верховної Ради України	6 720—7 392
Радник, помічник першого заступника, заступника Голови Верховної Ради України, керівника Апарату	6 384—7 022

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

РОЗМІРИ
посадових окладів працівників патронатних служб Президента України, в Адміністрації Президента України

Найменування посад	Місячні посадові оклади, гривень
Радник Президента України, Прес-секретар Президента України, уповноважені Президента України	9 477
Керівник Офісу Глави Адміністрації Президента України	9 046
Заступник керівника Офісу Глави Адміністрації Президента України	8 594
Керівник департаменту Офісу Глави Адміністрації Президента України	8 615
Завідувач відділу Офісу Глави Адміністрації Президента України	6 720
Головний консультант Офісу Глави Адміністрації Президента України	4 308

ОРІЄНТИР № 17

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

РОЗМІРИ
посадових окладів працівників патронатних служб в Апараті Ради національної безпеки і оборони України

Найменування посад	Місячні посадові оклади, гривень
Керівник Служби Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	9 046
Радник, прес-секретар Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	8 865
Помічник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	8 615
Помічник Першого заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	6 720
Помічник заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	6 384

Додаток 4
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

РОЗМІРИ
посадових окладів працівників патронатних служб Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України

Найменування посад	Місячні посадові оклади, гривень
Керівник патронатної служби	8 615—9 046
Перший заступник, заступник керівника патронатної служби, керівник структурного підрозділу в патронатній службі, керівник протоколу Прем'єр-міністра України, прес-секретар, радник	7 754—8 529
Заступник керівника протоколу Прем'єр-міністра України, керівника структурного підрозділу в патронатній службі	6 720—7 392
Помічник	6 384—7 022
Заступник прес-секретаря Прем'єр-міністра України	6 065—6 671
Референт Прем'єр-міністра України, консультант	4 308

Додаток 5
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

РОЗМІРИ
посадових окладів працівників патронатних служб в державних органах

Найменування посад	Місячні посадові оклади (гривень) з урахуванням юрисдикції державних органів		
	вся територія України	територія однієї або кількох областей, м. Києва або м. Севастополя	територія одного або кількох районів, міст обласного значення
Керівник патронатної служби (секретаріату, апарату)	7 926—8 615	6 203—6 892	4 480—5 169
Заступник керівника патронатної служби (секретаріату, апарату)	7 530—8 184		
Керівник структурного підрозділу в патронатній службі	5 341—6 720	3 618—4 997	
Радник	5 341—6 720	3 618—4 997	3 446
Заступник керівника структурного підрозділу в патронатній службі	5 074—6 384		
Прес-секретар, помічник, референт	4 308—5 341	3 274	2 585
Радник, помічник Голови Конституційного Суду України; помічник, науковий консультант судді Конституційного Суду України	9 646		
Помічник: голови суду, заступника голови суду, секретаря судової палати, секретаря пленуму, судді Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів	9 646		
Помічник: голови суду, заступника голови суду апеляційних судів		6 890	6 890
Помічник голови суду, заступника голови місцевого суду; помічник судді: апеляційного суду, місцевого суду		5 512	5 512

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 323

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 510 «Про оплату праці керівних працівників державних органів» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 27, ст. 1545) стосовно працівників, розміри посадових окладів яких затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 5 травня 2016 р. № 323.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2005 р. № 1035 «Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 510 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 44, ст. 2772).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 10, ст. 632) стосовно працівників, розміри посадових окладів яких затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 5 травня 2016 р. № 323.

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2006 р. № 1792 «Про умови оплати праці керівника Апарату Прем'єр-міністра України, його першого заступника та заступників» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 52, ст. 3502).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2008 р. № 98 «Про умови оплати праці керівника Служби Першого віце-прем'єр-міністра України» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 16, ст. 413).

6. Абзац другий постановляючої частини постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 534 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 510 і від 9 березня 2006 р. № 268» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 39, ст. 1603) стосовно працівників, розміри посадових окладів яких затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 5 травня 2016 р. № 323.

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 травня 2012 р. № 379 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 37, ст. 1375) стосовно працівників, розміри посадових окладів яких затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 5 травня 2016 р. № 323.

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 298 «Деякі питання працівників патронатних служб в державних органах».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 травня 2016 р. № 347-р
Київ

Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 285

Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 285 «Про утворення Організаційного комітету та затвердження плану заходів з підготовки та відзначення у 2016 році Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні» зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 347-р

ЗМІНИ,
що вносяться до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 285

1. У додатку до розпорядження:

1) доповнити додаток після позиції «Міністр молоді та спорту» такими позиціями:

«Міністр культури
Радник Міністра культури»;

2) позицію «Перший заступник Міністра культури» виключити.

2. У плані заходів, затвердженому зазначеним розпорядженням:

1) підпункт 7 пункту 1 після слів «борців за незалежність України у XX столітті» доповнити словами «, учасників антитерористичної операції»;

2) у підпункті 1 пункту 2 цифру і слово «9 травня» замінити цифрою і словом «8 травня»;

3) пункт 3 доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) присвячених Дню пам'яті та примирення і Дню перемоги над нацизмом у Другій світовій війні концертів професійних та аматорських художніх колективів.

Мінкультури.

2—9 травня 2016 року.»;

4) пункт 4 доповнити підпунктами 3—7 такого змісту:

«3) проведення акції «Мак пам'яті».

Український інститут національної пам'яті, Мінкультури, МІП, Держкомтелерадіо, громадські організації (за згодою).

3—9 травня 2016 року;

4) виконання інформаційно-просвітницького проекту «Війна не робить винятків. Жіночі історії Другої світової».

Український інститут національної пам'яті, Укрінформ, громадські організації (за згодою).

3—8 травня 2016 року;

5) проведення презентацій нових книжкових видань та реалізацію Інтернет-проектів, присвячених Другій світовій війні.

Український інститут національної пам'яті, Мінкультури, МОН, Укрінформ, громадські організації (за згодою).

3—9 травня 2016 року;

6) у бібліотеках та музеях тематичні виставки книг, речових пам'яток, пов'язаних з відзначенням Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Мінкультури.

8—9 травня 2016 року;

7) проведення сімейних творчих проектів для дітей та підлітків, присвячених Дню пам'яті та примирення і Дню перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Мінкультури.

2—9 травня 2016 року.»;

5) пункт 5 доповнити підпунктом 3 такого змісту:

«3) використання державними службовцями та представниками громадськості як елементу одягу стилізованого знака «Мак пам'яті».

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, громадські організації (за згодою).

3—9 травня 2016 року.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 травня 2016 р. № 348-р
Київ

Про затвердження плану заходів щодо вшанування Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу

1. Затвердити план заходів щодо вшанування Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади та Київській міській державній адміністрації забезпечити виконання затвердженого цим розпорядженням плану заходів у межах відповідних бюджетних призначень.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 5 травня 2016 р. № 348-р

ПЛАН ЗАХОДІВ
щодо вшанування Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу

1. Провести:

1) присвячений Дню пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу вечір-реквієм у Національній опері України за участю вищих посадових осіб держави, громадських та політичних лідерів, глав дипломатичних місій іноземних держав в Україні, представництв міжнародних організацій, культурних, наукових діячів, керівників релігійних організацій.

Мінкультури, Мінсоцполітики, МІП, МЗС, Національна поліція, МОН, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, Держкомтелерадіо, Київська міськдержадміністрація, Національна телекомпанія (за згодою), Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

18 травня 2016 р.;

2) соціально-інформаційну кампанію під назвою «STOP геноцид кримськотатарського народу» і телемарафон, присвячений Дню пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

МІП, Держкомтелерадіо, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, Національна телекомпанія (за згодою), Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

15—18 травня 2016.;

3) тематичні заходи у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах щодо трагічних подій, пов'язаних із геноцидом кримськотатарського народу та інших національностей, зокрема перегляд фільму «Хайтарма».

МОН, МІП, Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

11—18 травня 2016 року.

2. Забезпечити:

1) організацію виставки репродукцій картин Рустема Емінова із серії «Депортація» та мультимедійної інсталяції «Унутма», проведення стилізованої фотовиставки, присвяченої Дню пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

Державне підприємство «Кримський дім» (за згодою), Національний музей історії України (за згодою), Мінсоцполітики, Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Квітень — червень 2016 р.;

2) організацію та проведення дипломатичними представництвами України за кордоном показу фільмів, пов'язаних із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, а також інформаційно-роз'яснювальних заходів (прес-конференцій, інтерв'ю, засідань за круглим столом тощо), пов'язаних із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

МЗС, МІП, Мінкультури, Меджліс кримськотатарського народу (за згодою), Всесвітній конгрес кримських татар (за згодою).

Травень — червень 2016 р.;

3) висвітлення у державних засобах масової інформації заходів, пов'язаних із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу та інших національностей.

МІП, Мінкультури, Держкомтелерадіо, Національна телекомпанія (за згодою), Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Травень 2016 року;

4) переклад та показ документального фільму «Киримоглу: Боротьба одного народу» на державних телеканалах.

Держкомтелерадіо, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, МІП, Національна телекомпанія (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Травень 2016 року;

5) виготовлення та поширення запрошень на вечір-реквієм, присвячений Дню пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

Мінсоцполітики, Мінкультури, МЗС, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, державне підприємство «Кримський дім» (за згодою), Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Травень 2016 року;

6) транспортне обслуговування та розміщення у готелі учасників заходів, пов'язаних із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

Мінсоцполітики, Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

18 травня 2016 р.;

7) публічну безпеку і порядок під час проведення заходів, пов'язаних із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

Національна поліція.

18 травня 2016 року.

3. Сприяти:

1) організації мітингу пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу на пл. Майдан Незалежності в м. Києві.

Київська міська держадміністрація, МІП, Національна поліція, МОЗ, державне підприємство «Кримський дім» (за згодою), Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

18 травня 2016 р.;

2) організації та проведенню релігійними організаціями поминальних богослужінь за жертвами геноциду кримськотатарського народу та інших національностей.

Мінкультури, Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Травень — червень 2016 р.;

3) організації телезвернень вищих посадових осіб держави, громадських, культурних діячів та релігійних лідерів до українського народу та світової громадськості у зв'язку із вшануванням Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

Держкомтелерадіо, МІП, Національна телекомпанія (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

Травень — червень 2016 року.

4. Оформити та провести у вагоні поїзда зразка 1930—1940 років стилізовану фотовиставку на тему депортації кримськотатарського народу.

Мінінфраструктури, Мінсоцполітики, Мінкультури, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, Національна поліція, Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою), Меджліс кримськотатарського народу (за згодою).

9—22 травня 2016 року.

У ДЗЕРКАЛІ СТАТИСТИКИ

Економіка України за січень–березень 2016 року

Населення

Кількість наявного населення в Україні, за оцінкою, на 1 березня 2016 р. становила 42 722,0 тис. осіб, упродовж січня—лютого 2016-го зменшилася на 38,6 тис. осіб.

Чисельність населення зменшилася за рахунок природного скорочення (42,7 тис. осіб), водночас зафіксовано міграційний приріст населення (4,1 тис. осіб).

Кількість живонароджених у січні—лютому 2016 р. становила 62,3 тис. осіб, померлих — 105,0 тис. осіб.

Ринок праці

Середньомісячна кількість економічно активного населення віком 15—70 років становила 18,1 млн осіб, з яких 16,4 млн були зайняті економічною діяльністю, а решта (1,7 млн) — безробітні, тобто особи, які не мали роботи, але активно її шукали як самостійно, так і за допомогою Державної служби зайнятості. Рівень зайнятості населення становив: віком 15—70 років — 56,7%, а працездатного віку — 64,7%. Рівень безробіття (за методологією МОП) серед економічно активного населення віком 15—70 років становив 9,1%, а працездатного віку — 9,5%.

Кількість зареєстрованих безробітних на кінець березня 2016 р. становила 467,5 тис. осіб, або більш ніж чверть усіх безробітних працездатного віку, визначених за методологією МОП. Допомогу по безробіттю отримували 80,6% осіб, які мали статус безробітного.

Із загальної кількості безробітних понад половина — жінки.

Доходи населення

У січні—лютому 2016 р. **розмір середньомісячної номінальної заробітної плати** штатних працівників підприємств, установ, організацій (з кількістю працюючих 10 осіб і більше) становив 4467 грн і порівняно з відповідним періодом 2015 р. збільшився на 26,3%.

Середній розмір оплати праці в усіх регіонах був вищим за рівень мінімальної заробітної плати, проте лише в чотирьох із них заробітна плата перевищила середню по країні: м. Київ — 7491 грн, Донецька область — 5173 грн, Київська — 4554 грн та Дніпропетровська — 4503 грн. Найнижчий рівень заробітної плати, який не перевищував 75% середнього в економіці, спостерігався в Житомирській, Кіровоградській, Чернівецькій та Тернопільській областях.

Індекс реальної заробітної плати у січні—лютому 2016 р. порівняно з відповідним періодом 2015 р. становив 89,2%.

Соціальний захист

У січні—лютому 2016 р. **субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг** призначено 1051,8 тис. домогосподарств, з них у міських поселеннях — 673,0 тис. домогосподарств, у сільській місцевості — 378,8 тис. домогосподарств.

Загальна сума призначених субсидій у січні—лютому 2016 р. становила 1406,5 млн грн, з неї у міських поселеннях — 735,5 млн грн, у сільській місцевості — 671,0 млн грн.

Середній розмір призначеної субсидії на одне домогосподарство у лютому 2016 р. становив 1356,0 грн.

Крім того, 48,3 тис. домогосподарств призначено **субсидії готівкою на відшкодування витрат для придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива**, з них у міських поселеннях — 8,7 тис. домогосподарств, у сільській місцевості — 39,6 тис. домогосподарств.

Ціни

Індекс споживчих цін (індекс інфляції) у січні—березні 2016 р. становив 101,5% (у відповідному періоді попереднього року — 120,3%).

Продукти харчування та безалкогольні напої подорожчали на 0,8%. Найбільше (на 8,0% та 7,4%) зросли ціни на фрукти й продукти перероблення зернових. На 6,6—1,7% стали дорожчими масло, молоко та молочні продукти, овочі, соняшникова олія, риба та продукти з риби, хліб. Істотно (на 39,6%) знизилися ціни на яйця; на 5,7—1,9% подешевшали сало, рис, м'ясо та м'ясопродукти.

Ціни (тарифи) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива зросли на 3,9%, що спричинено переважно підвищенням тарифів на електроенергію на 25,2%, водопостачання на 15,0%, каналізацію на 6,5%.

Ціни на транспорт загалом підвищилися на 0,6% насамперед через подорожчання автомобілів на 4,4% та перевезень залізничним транспортом на 4,2%. Проте відбулося зниження цін на паливо та мастила на 0,7%.

Послуги освіти стали дорожчими на 4,5% здебільшого через підвищення плати за утримання дітей у дошкільних закладах на 15,1%.

Індекс цін виробників промислової продукції у січні—березні 2016 р. становив 104,4% (у відповідному періоді попереднього року — 118,5%).

Промисловість

У січні—березні 2016 р. порівняно із січнем—березнем 2015 р. індекс промислової продукції становив 103,7%.

У **добувній промисловості і розробленні кар'єрів** випуск продукції збільшився на 4,2%.

У **переробній промисловості** індекс промислової продукції становив 104,4%.

На підприємствах **із виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів** приріст продукції становив 0,7%.

У **текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів** індекс промислової продукції становив 103,3%.

У **виготовленні виробів з деревини, виробництві паперу та поліграфічній діяльності** випуск продукції зменшився на 3,2%.

На підприємствах із **виробництва коксу та продуктів нафтопереробки** приріст промислової продукції становив 22,5%.

У **виробництві хімічних речовин і хімічної продукції** індекс промислової продукції становив 93,2%.

У **виробництві основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів** обсяг виробленої продукції зріс на 7,9%.

На підприємствах із **випуску гумових і пластмасових виробів**, іншої неметалевої мінеральної продукції індекс виробництва становив 103,9%.

У **металургійному виробництві, виробництві готових металевих виробів, крім машин і устаткування**, випуск продукції збільшився на 10,1%. У **машинобудуванні, крім ремонту і монтажу машин і устаткування**, індекс промислової продукції становив 104%.

У **постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря** випуск промислової продукції зріс на 0,6%.

Динаміка зростання (падіння) обсягів виробництва окремими галузями у січні-березні 2016 року порівняно із аналогічним періодом 2015 року, %

Джерело: Державна служба статистики України

Сільське господарство

Індекс обсягу сільськогосподарського виробництва у січні—березні 2016 р. порівняно з відповідним періодом 2015-го становив 98,3%, зокрема в сільськогосподарських підприємствах — 98,6%, господарствах населення — 98,1%.

За січень—березень цього року реалізовано на забій 794 тис. т худоби та птиці (у живій масі), що на 0,8% більше порівняно з відповідним періодом 2015-го, вироблено 2,0 млн т молока (на 1,0% менше) та 3,4 млрд шт. яєць (на 18,5% менше). Частка господарств населення у загальному виробництві цих продуктів тваринництва — відповідно 38%, 67% та 39%.

За розрахунками, на 1 квітня 2016 р. загальна кількість великої рогатої худоби становила 4,2 млн голів (на 3,2% менше, ніж на 1 квітня 2015 р.), зокрема корів — 2,2 млн (на 3,9% менше), свиней — 7,3 млн (на 2,6% менше), овець і кіз — 1,6 млн (на 4,5% менше), птиці всіх видів — 186,3 млн голів (на 4,2% менше). У господарствах населення утримувалось 68,8% загальної кількості великої рогатої худоби, у т.ч. корів — 76,8%; свиней — 47,7%, овець і кіз — 86,6%, птиці всіх видів — 42,9%.

Загальний **обсяг реалізованої** сільськогосподарськими підприємствами власно виробленої **продукції** у січні—березні 2016 р. порівняно з відповідним періодом 2015-го зменшився на 26,5%, зокрема продукції рослинництва — на 42%, продукції тваринництва збільшився на 5,5%.

Середні ціни продажу аграрної продукції сільськогосподарськими підприємствами за всіма напрямами реалізації за січень—березень 2016 р. порівняно з відповідним періодом 2015-го зросли на 13,2%, у т.ч. продукції рослинництва — на 13,5%, тваринництва — на 13,0%. У березні порівняно з лютим 2016 р. середні ціни реалізації аграрної продукції збільшилися на 2,1%, зокрема рослинництва — на 1,0%, тваринництва — на 7,5%.

Будівництво

У січні—березні 2016 р. підприємства країни **виконали будівельних робіт** на суму 10,0 млрд грн. Індекс будівельної продукції у січні—березні 2016 р. порівняно з відповідним періодом 2015-го становив 101,9%.

Будівництво інженерних споруд зросло на 4,9%, а також нежитлових будівель — на 4,1%. Водночас будівництво будівель скоротилося на 0,4%, зокрема житлових — на 3,4%.

Нове будівництво, реконструкція і технічне переозброєння становили 85,0% загального обсягу виконаних будівельних робіт, капітальний і поточний ремонти — 6,5% та 8,5% відповідно.

Підприємства 6 регіонів країни (м. Києва, Харківської, Дніпропетровської, Львівської, Полтавської та Одеської областей) виконали 64,4% загального обсягу будівництва.

Зовнішня торгівля товарами

У січні—лютому 2016 р. експорт товарів становив 4722,0 млн дол., імпорт — 5453,0 млн дол. Порівняно із січнем—лютим 2015 р. експорт скоротився на 21,3% (на 1274,6 млн дол.), імпорт — на 12,8% (на 798,5 млн дол.). Негативне сальдо становило 731,0 млн дол. (у січні—лютому 2015-го також негативне — 254,9 млн дол.).

Обсяг експорту товарів до країн Європейського Союзу становив 2097,6 млн дол., або 44,4% загального обсягу експорту (у січні—лютому 2015 р. — 2143,0 млн дол., або 35,7%), та зменшився порівняно із січнем—лютим 2015 р. на 45,4 млн дол., або на 2,1%.

Найвагоміші експортні поставки товарів серед країн-членів ЄС здійснювали до Польщі, Італії та Німеччини.

Серед інших країн світу найбільше експортували товарів до Російської Федерації, Китаю, Туреччини, Єгипту та Індії.

Імпорт товарів із країн Європейського Союзу становив 2454,0 млн дол., або 45,0% загального обсягу (у січні—лютому 2015 р. — відповідно 2501,7 млн дол. та 40,0%), та зменшився проти січня—лютого 2015 р. на 47,7 млн дол., або на 1,9%.

Серед країн ЄС найвагоміші імпортні надходження товарів були з Німеччини, Польщі та Франції.

Серед інших країн світу найбільші імпортні поставки товарів надходили з Китаю, Російської Федерації, Білорусі та США.

Внутрішня торгівля

Оборот підприємств оптової торгівлі у січні—березні 2016 р. становив 280,2 млрд грн. Фізичний обсяг оптового товарообороту порівняно із січнем—березнем 2015 р. — 98,8%.

Оборот роздрібної торгівлі у січні—березні 2016 р. становив 255,1 млрд грн, що на 1,6% більше від обсягу січня—березня 2015 р. У структурі обороту роздрібної торгівлі на організовані та неформальні ринки припадало 30,8%.

Транспорт

У січні—березні 2016 р. вантажообіг підприємств транспорту становив 72,6 млрд ткм, або 104,2% обсягу січня—березня 2015 р. Підприємства транспорту **перевезли** 140,8 млн т **вантажів**, що становить 104,1% обсягу січня—березня 2015-го.

У січні—березні 2016 р. залізницями перевезено у внутрішньому сполученні та на експорт 65,4 млн т вантажів, що на 4,0% більше, ніж у січні—березні 2015 р.

Підприємствами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) за січень—березень 2016 р. виконано вантажообіг обсягом 7,8 млрд ткм, який зріс на 1,0% порівняно з відповідним періодом минулого року, та перевезено 32,1 млн т вантажів, що на 2,7% більше, ніж за січень—березень 2015 р.

Водним транспортом за січень—березень 2016 р. перевезено вантажів обсягом 1,0 млн т, що на 7,5% більше, ніж за січень—березень 2015 р.

У січні—березні 2016 р. вантажообіг авіаційного транспорту становив 51,4 млн ткм, що на 5,7% менше, ніж за січень—березень 2015 р.

Авіаційним транспортом перевезено 16,6 тис. т вантажів, що на 1,7% менше, ніж за січень—березень 2015-го.

У січні—березні 2016 р. усіма видами транспорту виконано пасажирообіг обсягом 22,1 млрд пас. км, послугами **пасажирського транспорту** скористалися 1189,8 млн пасажирів, що становить відповідно 101,4% та 93,9% обсягу січня—березня 2015 р.

Відправлення пасажирів залізничним транспортом (з урахуванням перевезень міською електричкою) порівняно із січнем—березнем 2015 р. збільшилися на 0,9%.

Послугами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) скористалися 505,6 млн пасажирів, що на 12,5% менше від обсягів перевезень пасажирів у січні—березні 2015-го. Перевезення пасажирів морським транспортом збільшилися на 5,4%. Авіаційним транспортом перевезено 1,3 млн пасажирів, що на 10,7% більше, ніж за січень—березень 2015 р.

Міським електротранспортом перевезено 592,3 млн пасажирів, що на 0,9% менше, ніж за січень—березень 2015 р.

Державна служба статистики України

(Дані наведено без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «БАСЮК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF «BASYUK v. UKRAINE»)
Заява №51151/10

Стислий виклад рішення від 05 листопада 2016 року

04 вересня 2005 року донька заявника, пані Є., та її дитина, Д., перетинаючи дорогу, були збиті автомобілем, яким керувала пані М. Того ж дня міліція оглянула місце події та допитала деяких свідків, які показали, що донька заявника та її дитина переходили дорогу на певній відстані від розмітки пішохідного переходу. У результаті цієї події пані Є. отримала несумісні з життям тілесні ушкодження. 21 листопада 2005 року вона померла у лікарні.

29 грудня 2005 року слідчим відділу розслідування дорожньо-транспортних пригод ГУ МВС в Одеській області (далі - орган досудового розслідування) було винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи за фактом ДТП. У подальшому органи слідства неодноразово відмовляли у порушенні кримінальної справи за фактом ДТП. Усі ці постанови скасовувалися органами прокуратури через поверховість та неповноту проведеного розслідування. На слідчого, у провадженні якого справа знаходилась, було накладено дисциплінарне стягнення за неналежне і надмірно тривале розслідування.

Лише 20 травня 2009 року заявника було визнано потерпілим у кримінальній справі та роз'яснено йому право на подання цивільного позову, а 18 березня 2011 року автомобіль пані М. було долучено до речових доказів у кримінальній справі. За весь час досудового розслідування неодноразово проводилися судово-медичні та автотехнічні експертизи по факту ДТП. Крім того, через певний час після ДТП було встановлено свідків, які показали, що зіткнення сталося на пішохідному переході.

Відповідно до посвідченого нотаріусом договору від 14 березня 2006 року між водієм автомобіля та її батьком, з однієї сторони, і заявником та іншими членами родини померлої, з іншої, пані М., додатково до сплачених раніше коштів на лікування потерпілих, зобов'язувалась сплатити іншій стороні відшкодування майнової і моральної шкоди, завданої внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, в обмін на зобов'язання потерпілих не ініціювати порушення кримінального провадження та не звертатися до пані М. з будь-якими заявами чи скаргами. Як видається з матеріалів справи, вказані кошти було сплачено зятю заявника. Незважаючи на цей договір, заявник в подальшому неодноразово подавав до органів слідства скарги на неефективне розслідування смерті його доньки.

Після набрання чинності новим Кримінальним процесуальним кодексом відомості щодо провадження у справі було внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Станом на 29 листопада 2013 року досудове розслідування у справі ще тривало.

До Європейського суду з прав людини (далі - Європейський суд) заявник скаржився за статтями 2, 7, 13 та п. 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) з огляду на те, що розслідування обставин смерті його доньки було тривалим та неефективним. Європейський суд вирішив розглядати цю скаргу за статтею 2 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що розслідування обставин смерті доньки заявника внаслідок ДТП, яка сталася у вересні 2005 року, тривало більше восьми років і не принесло відчутних результатів. Більше того, Європейський суд зауважив, що протягом цього значного періоду часу національні органи влади не здійснили вчасних та реальних зусиль для встановлення істини у справі, а також вказав на відсутність системного підходу при збиранні доказів на етапі досудового розслідування. Європейський суд також взяв до уваги такі недоліки кримінального провадження як неодноразові повернення справи для проведення додаткового розслідування та повторні призначення судово-медичних і автотехнічних експертиз тощо. У зв'язку з цим, а також зважаючи на свою усталену практику у справах щодо України, Європейський суд дійшов висновку, що кримінальне провадження у цій справі було неефективним і встановив порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД

«1. *Оголошує* більшістю голосів заяву прийнятною;

2. *Постановляє* п'ятьма голосами проти двох, що було порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції;

3. *Постановляє* чотирма голосами проти трьох, що:

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові 6 000 (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* одностайно решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «Михайло Серафимович БУЗА проти УКРАЇНИ та 9 інших заяв»

(Mikhail Serafimovich BUZA against Ukraine and 9 other applications)
(Заява № 11288/07 та 9 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 03 березня 2016 року

Заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) на надмірну тривалість цивільних проваджень та відсутність в національному законодавстві ефективних засобів юридичного захисту у зв'язку з цим. Беручи до уваги схожість предмету заяв, Європейський суд вирішив розглянути їх одночасно в єдиному рішенні.

Суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання спору, відповідно до яких заявники погодились відмовитися від будь-яких подальших вимог щодо України стосовно фактів, які призвели до подачі цих заяв, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити відшкодування моральної та матеріальної шкоди, а також судових та інших витрат.

Взявши до уваги згоду сторін щодо дружнього врегулювання спору, Європейський суд дійшов висновку, що таке врегулювання грунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, а тому немає підстав для подальшого розгляду заяв.

За цих підстав Суд одноголосно:

«*Вирішує* об'єднати заяви;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції».

СПРАВА «ЯРОШОВЕЦЬ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF YAROSHOVETS AND OTHERS v. UKRAINE)

Заяви №№ 74820/10, 71/11, 76/11, 83/11 та 332/11

Стислий виклад рішення від 03 грудня 2015 року

14 жовтня 2005 року п'ятьох заявників, на той час — працівників міліції, було затримано підрозділом міліції особливого призначення та доправлено до ГУМВС у м. Києві для допиту прокурорами. До закінчення досудового слідства суди трьох інстанцій застосовували до заявників запобіжний захід у вигляді взяття під варту. Суди обґрунтовували свої рішення здебільшого складністю справи та незавершеністю розслідування, а також тим, що заявники обвинувачувалися у вчиненні тяжких злочинів, що вони можуть ухилитися від слідства та суду, перешкоджати встановленню істини у справі та продовжувати злочинну діяльність. Протягом певного періоду часу у 2007 році заявники без жодного рішення суду продовжували перебувати під вартою в очікуванні розгляду справи судом. Згодом, під час судового розгляду справи, у задоволенні неодноразових клопотань заявників та їхніх захисників про звільнення з-під варти було відмовлено.

28 жовтня 2008 року Деснянський районний суд м. Києва визнав заявників винними та призначив їм покарання у вигляді позбавлення волі на строк п'ять років з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах та з конфіскацією належного їм майна. Після перегляду вказаного вироку судами апеляційної та касаційної інстанцій районний суд 13 серпня 2010 року постановив новий вирок, яким заявникам загалом було призначено аналогічні строки позбавлення волі. Суд також постановив залишити заявників, за винятком другого заявника, під вартою до набрання вироком законної сили.

14 вересня 2010 року справу вкотре було передано на розгляд апеляційного суду. Заявники, за винятком другого, декілька разів подавали до апеляційного суду клопотання про звільнення їх з-під варти та стверджували, що вони фактично відбули призначені їм строки покарання, проте апеляційний суд відмовляв у задоволенні цих клопотань. 20 вересня 2011 року апеляційний суд скасував вирок від 13 серпня 2010 року та постановив новий вирок, яким заявникам було призначено довші строки позбавлення волі. Крім того, суд постановив взяти під варту другого заявника, якого раніше було звільнено від відбування покарання, а також продовжити тримання решти заявників під вартою.

8 травня 2012 року Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ скасував зазначений вирок у зв'язку з різними процесуальними порушеннями, повернув справу на новий розгляд до апеляційного суду та звільнив заявників з-під варти під підписку про невиїзд. Вкотре розглянувши справу, апеляційний суд скасував більшу частину вироку від 13 серпня 2010 року, визнав заявників винними у жорстокому поводженні, вимаганні та зловживанні владою або службовим становищем, та призначив заявникам, окрім другого заявника, покарання у вигляді позбавлення волі на строк чотири з половиною роки. Вирок щодо другого заявника винесено не було, оскільки він до того часу помер. Згідно з твердженнями одного із заявників Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ скасував цей останній вирок апеляційного суду і постановив новий вирок, копію якого, проте, сторонами Європейському суду з прав людини (далі — Європейський суд) надано не було.

Під час провадження на національному рівні перший заявник скаржився, що з 14 до 15 жовтня 2005 року працівник міліції Б. бив його та погрожував йому насильством за відмову відповідати на запитання щодо злочинів, у вчиненні яких він підозрювався. Першого заявника неодноразово оглядали лікарі і фіксували у нього тілесні ушкодження, однак офіційна перевірка його відповідних скарг про жорстоке поводження неодноразово закінчувалась відмовою органів слідства в порушенні кримінальної справи, а суди скасовували відповідні рішення та повертали матеріали перевірки до прокуратури.

Зрештою районний і апеляційний суди, які розглядали кримінальну справу щодо заявників, також відмовили у задоволенні скарг першого заявника на жорстоке з ним поводження, встановивши, що можливе застосування сили при його затриманні не вплинуло на його позицію у справі, оскільки перший заявник не зізнався у вчиненні злочинів, в яких підозрювався на стадії досудового слідства.

До Європейського суду заявники скаржилися за підпунктом «с» пункту 1 та пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконність та тривалість тримання їх під вартою та за пунктом 1 статті 6 Конвенції — на надмірну тривалість провадження. Четверо із заявників також скаржились за статтею 3 Конвенції на неналежні умови тримання їх під вартою та перевезення, неналежне лікування та обмеження побачень з членами сім'ї під час перебування під вартою. Вони також доводили, що у порушення пункту 5 статті 5 Конвенції їм не було забезпечено юридично закріплене право на відшкодування шкоди за порушення їх права на свободу. Перший заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на те, що після затримання він зазнав жорстокого поводження працівників міліції, що йому не надавали їжу та теплий одяг та що він протягом тривалого часу перебував в наручниках. Посилаючись на статтю 3 Конвенції, він також скаржився, що за його скаргами на жорстоке поводження працівників міліції не було проведено ефективного розслідування.

Розглянувши скарги першого заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що частина його скарг не підтверджена жодними доказами та повинна бути відхилена як явно необґрунтована.

Водночас Європейський суд підкреслив, що твердження заявника про жорстоке поводження підтверджуються медичними документами та його докладним описом подій. Проте органи влади, відхиливши скарги заявника як необґрунтовані, не надали жодного альтернативного пояснення щодо того, як саме заявникові було завдано тілесних ушкоджень. У зв'язку з цим Європейський суд дійшов висновку, що розслідування скарги першого заявника на жорстоке поводження не було ретельним, а тому було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

Що стосується матеріального аспекту статті 3 Конвенції, Європейський суд зазначив, що органи влади, заперечивши версію заявника стосовно перебігу подій, не спростували її обґрунтованими аргументами. За таких обставин та з огляду на обов'язок держави надати правдоподібні пояснення тілесних ушкоджень особи, яка перебуває під контролем міліції, Європейський суд дійшов висновку, що органи влади належним чином не довели, що тілесних ушкоджень першому заявникові було загалом завдано за обставин, що виключають жорстоке поводження під час тримання під вартою в міліції. Відповідно, було порушення вказаного положення Конвенції.

Розглянувши скарги чотирьох заявників на неналежні умови їх перевезення та тримання у транзитних камерах, Європейський суд зазначив, що з огляду на розміри відділень для тримання ув'язнених осіб у спеціальних автомобілях та транзитних камерах, велику кількість здійснених заявниками поїздок, а також час, проведений ними або у спеціальних автомобілях, або у транзитних камерах СІЗО, відповідні скарги заявників викликають серйозне занепокоєння відповідно до статті 3 Конвенції. Крім того, їх не було спростовано Урядом, і вони підтверджувались міжнародними та національними доповідями, які Європейський суд розглядав в інших справах щодо України. З огляду на свою усталену практику у схожих справах, Європейський суд констатував, що умови, в яких перебували заявники, порушували статтю 3 Конвенції.

Щодо скарг заявників на незаконність та тривалість тримання їх під вартою впродовж слідства та суду Європейський суд вказав, що окремо слід розглядати періоди з 14 жовтня 2005 року до 28 жовтня 2008 року в контексті скарг першого, третього, четвертого та п'ятого заявників; а також з 24 грудня 2009 року до 13 серпня 2010 року в контексті скарг всіх заявників. Впродовж вказаних періодів заявники перебували під вартою на підставі рішень, які або посилались на тяжкість обвинувачень та використовували шаблонні формулювання, не розглядаючи при цьому конкретних фактів та альтернативних запобіжних заходів, або взагалі не встановлювали конкретного строку тримання їх під вартою та не наводили підстав для застосування цього запобіжного заходу. Таким чином, Європейський суд констатував порушення пунктів 1 і 3 статті 5 Конвенції з огляду на те, що органи влади не надали достатнього обґрунтування тримання заявників під вартою протягом вказаних періодів.

Європейський суд також окремо встановив порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням вищевказаних чотирьох заявників під вартою з 14 жовтня 2010 року до 20 вересня 2011 року, тобто впродовж апеляційного провадження, тривалість якого перевищувала строк позбавлення заявників волі відповідно до вироку від 13 серпня 2010 року. Так, Європейський суд зазначив, що вказані заявники ймовірно перебували у стані невизначеності щодо тривалості свого ув'язнення під час апеляційного провадження та що загалом згідно з чинним законодавством під час апеляційного провадження засуджений міг перебувати під вартою впродовж необмеженого та невизначеного періоду часу, незалежно від невідбутого строку покарання та його або її конкретної ситуації.

Розглянувши скарги заявників щодо незабезпечення їм юридично закріпленого права на відшкодування шкоди за порушення їх права на свободу, Європейський суд звернувся до своєї попередньої практики у справах щодо України, та вказав, що національне законодавство на час подій не забезпечувало відповідного права, а на практиці у заявників не було можливості ініціювати відповідне провадження. Тому Європейський суд констатував порушення пункту 5 статті 5 Конвенції.

У відповідь на скарги заявників про надмірну тривалість провадження у кримінальній справі щодо них Європейський суд встановив порушення пункту 1 статті 6 Конвенції, оскільки дійшов висновку, що основною причиною затримок у провадженні були неодноразові повернення справи на новий судовий розгляд у зв'язку з процесуальними порушеннями, відповідальність за які несли суди.

Заявники також скаржились на порушення їх прав за іншими положеннями Конвенції, проте, розглянувши їх, Європейський суд вирішив відхилити їх як явно необґрунтовані відповідно до підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Постановляє,* що пані Ворона О.П. має право брати участь у провадженні від імені другого заявника;

3. *Оголошує* прийнятними такі заяви:

(i) скарги першого заявника за статтею 3 Конвенції на жорстоке з ним поводження працівників міліції та на відсутність ефективного розслідування цієї події;

(ii) скаргу четвертого заявника за статтею 3 Конвенції про неналежну медичну допомогу під час тримання і його під вартою;

(iii) скарги першого, третього, четвертого та п'ятого заявників за статтею 3 Конвенції про умови, в яких їх перевозили до суду та з нього під час тримання їх під вартою;

(iv) скарги першого, третього, четвертого та п'ятого заявників за підпунктом «с» пункту 1 та пунктом 3 статті 5 Конвенції на незаконність та тривалість тримання їх під вартою з 14 жовтня 2005 року до 28 жовтня 2008 року;

(v) скарги заявників за підпунктом «с» пункту 1 та пунктом 3 статті 5 Конвенції на незаконність та тривалість тримання їх під вартою з 24 грудня 2009 року до 13 серпня 2010 року;

(vi) скарги першого, третього, четвертого та п'ятого заявників за пунктом 1 статті 5 Конвенції на незаконність та тривалість тривалого тримання їх під вартою після 14 жовтня 2010 року;

(vii) скарги першого, третього, четвертого та п'ятого заявників за пунктом 5 статті 5 Конвенції на відсутність ефективного і юридично закріпленого права на відшкодування шкоди за тримання їх під вартою, яке, за їхніми твердженнями, суперечило пунктам 1 та 3 статті 5 Конвенції;

(viii) скарги заявників за пунктом 1 статті 6 Конвенції на тривалість кримінального провадження щодо них;

а решту скарг у заявах — неприйнятними;

4. *Постановляє,* що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку тим, що перший заявник зазнав жорстокого поводження працівників міліції, та не було проведено ефективного розслідування його скарг у зв'язку з цим;

5. *Постановляє,* що не було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку зі скаргою четвертого заявника на неналежну медичну допомогу під час тримання його під вартою;

6. *Постановляє,* що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку зі скаргами першого, третього, четвертого та п'ятого заявників на умови, в яких їх перевозили до суду для участі у засіданнях та з нього під час тримання їх під вартою;

7. *Постановляє,* що було порушення пунктів 1 та 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконністю та тривалістю тримання першого, третього, четвертого та п'ятого заявників під вартою з 14 жовтня 2005 року до 28 жовтня 2008 року;

8. *Постановляє,* що було порушення пунктів 1 та 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконністю та тривалістю тримання заявників під вартою з 24 грудня 2009 року до 13 серпня 2010 року;

9. *Постановляє,* що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням першого, третього, четвертого та п'ятого заявників під вартою з 14 жовтня 2010 року до 20 вересня 2011 року;

10. *Постановляє,* що не було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням першого, третього, четвертого та п'ятого заявників під вартою з 20 вересня 2011 року до 8 травня 2012 року;

11. *Постановляє,* що було порушення пункту 5 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що перший, третій, четвертий та п'ятий заявники не мали ефективного і юридично закріпленого права на відшкодування шкоди за тримання їх під вартою всупереч пунктам 1 та 3 статті 5 Конвенції;

12. *Постановляє,* що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з тривалістю кримінального провадження щодо заявників;

13. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити такі суми відшкодування моральної шкоди, що мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 20 000 (двадцять тисяч) євро — першому заявникові та додатково суму будь-якого податку, що може йому нараховуватись;

(ii) 10 000 (десять тисяч) євро — спадкоємцям другого заявника та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись його спадкоємцям;

(iii) по 15 000 (п'ятнадцять тисяч) євро — третьому, четвертому та п'ятому заявникам та додатково суму будь-якого податку, що може їм нараховуватись;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

14. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЧМІЛЬ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF CHMIL v. UKRAINE)

(Заява №20806/10)

Стислий виклад рішення від 29 жовтня 2015 року

Близько 6 год. 30 хв. 31 жовтня 2004 року — у день першого етапу президентських виборів —заявник, який на час подій був головою територіальної виборчої комісії, на шляху до приміщення територіальної виборчої комісії зустрів чотирьох незнайомих йому працівників міліції (пізніше було встановлено, що це працівники міліції К., Л., П. і Д.). Заявник розпочав з ними розмову, яка, вочевидь, переросла у сварку.

Згідно з твердженнями заявника, коли вони дійшли до Ананьївського РВ УМВС України в Одеській області (далі — райвідділ міліції), працівники міліції заштовхнули його всередину та напали на нього.

Близько 13 год. того ж дня заявника оглянув судово-медичний експерт Б. та встановив наявність у нього ряду тілесних ушкоджень. З 2 до 19 листопада 2004 року заявник перебував у лікарні, де у нього було діагностовано струс мозку.

Одразу після події органами слідства було допитано причетних до події працівників міліції, зібрано покази потенційних свідків, оглянуто місце події. Згодом протягом досудового слідства у вказаній кримінальній справі було проведено різні слідчі дії: чотири судово-медичні експертизи, очні ставки між заявником та працівниками міліції, а також відтворення обстановки і обставин події.

Починаючи з 10 листопада 2004 року, прокуратура Ананьївського району Одеської області (далі — прокуратурою Ананьївського району) неодноразово виносила постанови про відмову в порушенні кримінальної справи щодо працівників міліції або закривала справу за відсутністю в діях працівників міліції складу злочину. Зазначені рішення скасовувались вищестоящими органами прокуратури або судом, а кримінальна справа неодноразово направлялась на додаткове розслідування.

Востаннє кримінальну справу було закрито 02 квітня 2009 року. Заявник оскаржив відповідну постанову до вищестоящих органів прокуратури, однак листом від 11 грудня 2009 року Генеральна прокуратура України повідомила заявника про відсутність підстав для її скасування.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з жорстоким поводженням працівників міліції та непроведенням ефективного розслідування його відповідної скарги.

Розглядаючи питання щодо прийнятності вказаної заяви, Європейський суд, перш за все, зазначив, що, хоча останню постанову про закриття кримінальної справи за скаргами заявника було ухвалено більш як за шість місяців до звернення заявника до Європейського суду, йому, однак, неможна дорікнути за спроби використання засобів правового захисту, які, як було підтверджено у його справі кілька разів, давали певні результати. Більше того, хоча до часу винесення постанови від 2 квітня 2009 року провадження у справі заявника тривало впродовж більше чотирьох років, неможна дійти висновку про те, що заявник подав свою скаргу до Європейського суду із неналежною затримкою. Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі заявник дотримався шестимісячного строку подання заяви, і визнав цю заяву прийнятною.

Розглядаючи суть скарги заявника на жорстоке з ним поводження працівників міліції, Європейський суд звернув увагу на те, що численні свідки у справі бачили «штовханину» біля дверей до райвідділу міліції. Зважаючи на це, а також на неодноразове підтвердження судово-медичними експертами наявності у заявника тілесних ушкоджень та на підготовку, яку, як стверджувалось, працівники міліції отримали для того, щоб вміти поводити себе у подібних ситуаціях, вік заявника та стан його здоров'я, видається, що застосована до нього фізична сила була надмірною, оскільки внаслідок цього у заявника було діагностовано струс мозку і він перебував у лікарні протягом сімнадцяти днів. Отже, Європейський суд дійшов висновку, що заявник зазнав жорстокого поводження міліції у порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції.

Що стосується скарги заявника на неефективність розслідування на національному рівні, Європейський суд відзначив, що під час досудового розслідування у справі було проведено різні слідчі дії, проте усі ці дії були поверхневими. Зокрема, пояснення та відповіді, надані працівниками міліції під час очних ставок із заявником, були ідентичними, а з неузгодженого формулювання їх показів у процесуальних документах випливає, що ці документи іноді складались шляхом копіювання фрагментів тексту в одному документі і вставлення їх в інший. Крім того, Європейський суд звернув увагу на те, що судово-медичним експертам ніколи не ставились питання про те, чи міг заявник зазнати тілесних ушкоджень за описаних ним обставин або за обставин, описаних працівниками міліції. На підставі зазначеного Європейський суд дійшов висновку, що розслідування скарг заявника було необґрунтовано тривалим та характеризувалося недоліками, визнаними національними органами влади, а висновки згаданого розслідування не ґрунтувались на наявних доказах. Отже, мало місце порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;

4. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити такі суми, що мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 7 000 (сім тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково будь-який податок, що має нараховуватись;

(ii) 1012 (одну тисячу дванадцять) євро компенсації судових та інших витрат та додатково будь-який податок, що має нараховуватись заявникові;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 березня 2016 р. № 252
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 березня 2016 р. № 252

ПЕРЕЛІК
актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Ради Міністрів Української РСР від 24 жовтня 1989 р. № 267 «Про Міжвідомчу раду з пожежної безпеки при Міністерстві внутрішніх справ УРСР».

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 вересня 1991 р. № 197 «Про порядок компенсації особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ за службу понад установлений законодавством робочий час, а також у дні щотижневого відпочинку та святкові дні».

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1991 р. № 382 «Про затвердження нового тексту Присяги працівника органів внутрішніх справ України».

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 травня 1992 р. № 250 «Про заходи щодо підвищення безпеки мореплавства» (ЗП України, 1992 р., № 5, ст. 128).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 січня 1994 р. № 26 «Про перелік посад, що заміщуються вищим начальницьким складом в органах внутрішніх справ» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 45, ст. 1486).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 1994 р. № 317 «Про Головне управління внутрішніх справ у Криму Міністерства внутрішніх справ України».

7. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 червня 1997 р. № 335 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 27, с. 148).

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 червня 1998 р. № 905 «Про відрядження осіб начальницького складу органів внутрішніх справ для роботи у психіатричній лікарні з суворим наглядом Міністерства охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 24, ст. 883).

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 серпня 1998 р. № 1296 «Про внесення змін до переліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 січня 1994 р. № 26» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 33, ст. 1233).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 1999 р. № 1338 «Про доповнення переліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 січня 1994 р. № 26» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 49, ст. 1623).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 грудня 1999 р. № 2249 «Про відрядження осіб начальницького складу органів внутрішніх справ на золотовидобувні, золотопереробні та ювелірні підприємства» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 50, ст. 2449).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2000 р. № 115 «Про проведення взаєморозрахунків за охорону між бюджетними організаціями та підрозділами Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 4, ст. 111).

13. Пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 27 червня 2000 р. № 1024 «Про утворення Академії пожежної безпеки України» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 26, ст. 1094).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р. № 1653 «Про фінансове забезпечення діяльності миротворчого персоналу України у складі Місії ООН у справах тимчасової адміністрації в Косово, Союзна Республіка Югославія» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 45, ст. 1933).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105 «Про затвердження переліку посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями Збройних Сил, Служби безпеки, інших військових формувань в органах виконавчої влади, інших цивільних установах, та граничних військових звань за цими посадами».

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2001 р. № 373 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р. № 1653» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 17, ст. 744).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2001 р. № 567 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

18. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 р. № 879 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

19. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 р. № 882 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

20. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2001 р. № 1002 «Деякі питання миротворчого персоналу України у складі міжнародного поліцейського компоненту Тимчасової адміністрації ООН у Східному Тиморі» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 33, ст. 1542).

21. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2001 р. № 1168 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

22. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2001 р. № 1575 «Деякі питання Міністерства внутрішніх справ» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 48, ст. 2140).

23. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2001 р. № 1771 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

24. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. № 164 «Про перейменування Луганського інституту внутрішніх справ Міністерства внутрішніх справ імені 10-річчя незалежності України» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 8, ст. 349).

25. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2002 р. № 1214 «Про внесення зміни до переліку посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями Збройних Сил, Служби безпеки, інших військових формувань в органах виконавчої влади, інших цивільних установах, та граничних військових звань за цими посадами».

26. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 р. № 59 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2001 р. № 105».

27. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 червня 2003 р. № 821 «Про внесення зміни до переліку посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями Збройних Сил, Служби безпеки, інших військових формувань в органах виконавчої влади, інших цивільних установах, та граничних військових звань за цими посадами» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2331).

28. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2004 р. № 120 «Про забезпечення діяльності миротворчого персоналу України у складі Поліцейської Місії Європейського Союзу в Боснії і Герцеговині» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 5, ст. 240).

29. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 р. № 547 «Про забезпечення діяльності миротворчого персоналу України у складі Поліцейської Місії Європейського Союзу в Республіці Македонія» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 17, ст. 1180).

30. Пункти 1, 2, 4—7 постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 538 «Про затвердження Порядку обліку дорожньо-транспортних пригод» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 27, ст. 1569).

31. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2007 р. № 1169 «Про затвердження Порядку отримання дозволу суду на здійснення заходів, які тимчасово обмежують права людини, та використання добутої інформації» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 73, ст. 2725).

32. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 січня 2010 р. № 84 «Про внесення зміни до переліку посад, що можуть бути заміщені особами начальницького складу органів внутрішніх справ, податкової міліції, Державної кримінально-виконавчої служби в органах виконавчої влади, інших цивільних установах, та граничних спеціальних звань за цими посадами» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 7, ст. 339).

33. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 вересня 2011 р. № 989 «Про внесення змін до Порядку обліку дорожньо-транспортних пригод» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 73, ст. 2745).

34. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2012 р. № 584 «Деякі питання Міністерства внутрішніх справ».

35. Пункт 48 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2012 р. № 868 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 71, ст. 2870).

36. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 890 «Про затвердження порядків ведення реєстрів транспортних засобів, з яких сплачено екологічний податок за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів, та транспортних засобів, на які поширюється звільнення від сплати зазначеного податку, і взаємодії центральних органів виконавчої влади щодо обміну інформацією про видані довідки про сплату або звільнення від сплати екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 97, ст. 3587).

37. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 271 «Про заохочення осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ — учасників антитерористичної операції» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 59, ст. 1613).

38. Пункт 3 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 551 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2119).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 квітня 2016 р. № 278-р
Київ

Про присудження Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій

1. Присудити у 2016 році Премію Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій:

за роботу «Інноваційний підхід з організації та надання медичної допомоги у гібридній війні»:

ВЕРБІ Андрію Вячеславовичу — директорові військово-медичного департаменту Міністерства оборони, кандидатові медичних наук, генерал-майорові медичної служби

ВЛАСЕНКУ Олегу Миколайовичу — заступникові начальника Української військово-медичної академії — начальникові Науково-дослідного інституту проблем військової медицини Української військово-медичної академії, докторові медичних наук, професорові, полковникові медичної служби

ГАЛУШЦІ Андрію Миколайовичу — начальникові науково-дослідного відділу організації медичного забезпечення Науково-дослідного інституту проблем військової медицини Української військово-медичної академії, докторові медичних наук, старшому науковому співробітникові, підполковникові медичної служби

КАЗМІРЧУКУ Анатолію Петровичу — начальникові Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь», кандидатові медичних наук, генерал-майорові медичної служби

ЛАЗОРИШИНЦЮ Василю Васильовичу — директорові державної установи «Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М. М. Амосова Національної академії медичних наук України», членові-кореспондентові Національної академії медичних наук, докторові медичних наук, професорові

ЛУРІНУ Ігорю Анатолійовичу — заступникові керівника Головного департаменту з питань гуманітарної політики — керівникові департаменту з питань охорони здоров'я та соціальної політики Адміністрації Президента України, докторові медичних наук, професорові, генерал-майорові медичної служби в запасі

САВИЦЬКОМУ Валерію Леонідовичу — начальникові Української військово-медичної академії, докторові медичних наук, професорові, полковникові медичної служби

УСЕНКУ Олександру Юрійовичу — директорові державної установи «Національний інститут хірургії та трансплантології імені О. О. Шалімова» Національної академії медичних наук, докторові медичних наук, професорові

ХОМЕНКУ Ігорю Петровичу — заступникові начальника державної установи Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь» — головному хірургові Міністерства оборони, професорові кафедри військової хірургії Української військово-медичної академії, докторові медичних наук, полковникові медичної служби

ЦИМБАЛЮКУ Віталію Івановичу — президентові Національної академії медичних наук, академікові Національної академії медичних наук, докторові медичних наук, професорові

за роботу «Створення та впровадження у виробництво південної м'ясної породи великої рогатої худоби в умовах інтенсивного теплового навантаження»:

ВДОВИЧЕНКУ Юрію Васильовичу — директорові Інституту тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова «Асканія—Нова» — Національного наукового селекційно-генетичного центру з вівчарства, кандидатові сільськогосподарських наук, старшому науковому співробітникові

МАКАРЧУКУ Роману Миколайовичу — науковому співробітникові лабораторії скотарства Інституту тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова «Асканія—Нова» — Національного наукового селекційно-генетичного центру з вівчарства

МАНЗАРУ Олександру Яковичу — директорові товариства з обмеженою відповідальністю «Виробничо-наукова фірма «Зеленогірське»

НАЙДЬОНОВІЙ Вірі Опанасівні — директорові державного підприємства «Дослідне господарство «Асканійське» Асканійської державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту зрошуваного землеробства Національної академії аграрних наук

ОМЕЛЬЧЕНКО Лідії Олександрівні — старшому науковому співробітникові Інституту тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова «Асканія—Нова» — Національного наукового селекційно-генетичного центру з вівчарства

ФУРСІ Наталії Миколаївні — науковому співробітникові лабораторії скотарства Інституту тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова «Асканія—Нова» — Національного наукового селекційно-генетичного центру з вівчарства

за роботу «Створення комплексного тренажера найвищого рівня для літака Ан-148 та його модифікацій (КТЛ-148/158, рівень D) в державному підприємстві «Антонов», який забезпечує підготовку пілотів без польотів на літаку»:

КОШИЦЬКОМУ Ярославу Івановичу — заступникові начальника Центру підготовки льотного складу державного підприємства «Антонов»

КРАМАРУ Богдану Дмитровичу — провідному конструкторові відділу тренажерів державного підприємства «Антонов»

КРУЦУ Олексію Панасовичу — начальникові центру підготовки льотного складу державного підприємства «Антонов», льотчикові-випробувачеві 1 класу

КУРГАНСЬКОМУ Олексію Юрійовичу — начальникові відділення експериментально-дослідницьких робіт — начальникові відділу державного підприємства «Антонов»

ЛАВРЕНЧУКУ Вячеславу Анатолійовичу — начальникові цеху остаточного складання державного підприємства «Антонов»

НЕДАШКІВСЬКОМУ Анатолію Макаровичу — начальникові сектору відділу «Систем керування польотів» державного підприємства «Антонов»

ПАНИЧУ Валерію Павловичу — заступникові головного конструктора — начальникові відділу державного підприємства «Антонов»

САМОЙЛЕНКУ Віктору Федоровичу — провідному конструкторові відділу фюзеляжу серійних літаків державного підприємства «Антонов»

СОСНЕНКУ Олександру Миколайовичу — провідному інженерові-програмістові відділу тренажерів державного підприємства «Антонов»

ШЕХОВУ Віктору Олександровичу — провідному інженерові-конструкторові відділу тренажерів державного підприємства «Антонов»

за роботу «Розроблення та впровадження у виробництво новітніх технологій створення надсучасних детекторних модулів на основі базових високотехнологічних компонентів з алюмінієвою комутацією для систем детектування часток в експериментах фізики високих енергій»:

БОЙКУ Анатолію Андрійовичу — провідному інженерові товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна»

БОРЩОВУ Вячеславу Миколайовичу — заступникові директора товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна», докторові технічних наук, професорові

ГРИНЬОВУ Борису Вікторовичу — головному науковому співробітникові Інституту сцинтиляційних матеріалів Національної академії наук, академікові Національної академії наук, докторові технічних наук, професорові

КУЧЕРЕНКУ Віктору Григоровичу — директорові товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна»

ЛІСТРАТЕНКУ Олександру Михайловичу — начальникові відділу товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна», кандидатові технічних наук

НІКІТСЬКОМУ Геннадію Ігоровичу — провідному інженерові товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна»

ПРОЦЕНКУ Максиму Анатолійовичу — начальникові відділу товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна»

ТИМЧУКУ Ігорю Трохимовичу — начальникові відділу товариства з обмеженою відповідальністю «Світлодіодні технології Україна»

за роботу «Розроблення та впровадження сенсорних контрольно-інформаційних технологій»:

ВЕНГЕРУ Євгену Федоровичу — завідувачеві відділу Інституту фізики напівпровідників імені В. Є. Лашкарьова Національної академії наук, членові-кореспондентові Національної академії наук, докторові фізико-математичних наук, професорові

ГОЛУБУ Олександру Григоровичу — начальникові сектору державного підприємства «Науково-виробничий комплекс «Фотоприлад»

ГОРДІЄНКУ Валентину Івановичу — заступникові генерального директора з науки — головному конструкторові державного підприємства «Науково-виробничий комплекс «Фотоприлад», докторові технічних наук

ДЕРЕЧІ Валерію Яковичу — начальникові відділу державного підприємства «Антонов»

ДУНАЄВСЬКОМУ Вадиму Івановичу — старшому науковому співробітникові Інституту фізики напівпровідників імені В. Є. Лашкарьова Національної академії наук, кандидатові технічних наук

КАЧУР Наталії Володимирівні — молодшому науковому співробітникові Інституту фізики напівпровідників імені В. Є. Лашкарьова Національної академії наук

КОРЕВУ Григорію Степановичу — генеральному директорові державного підприємства «Науково-виробничий комплекс «Фотоприлад»

КОТОВСЬКОМУ Віталію Йосиповичу — заступникові проректора з наукової роботи Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», докторові технічних наук, доцентові

МАСЛОВУ Володимиру Петровичу — завідувачеві відділу Інституту фізики напівпровідників імені В. Є. Лашкарьова Національної академії наук, докторові технічних наук, професорові

СЕМЕНЦЮ Олександру Івановичу — головному конструкторові державного підприємства «Антонов», кандидатові технічних наук

2. Установити, що у 2016 році розмір Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій становить 100 тис. гривень кожна.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦

Святошинський районний суд м. Києва викликає як відповідача Модіну-Чернявську Катерину Олександрівну, останнє відоме місце проживання: м. Київ. вул. Петрицького, 11, кв. 41 та як відповідача Модіна-Чернявського Ігоря Анатолійовича, останнє відоме місце проживання: Києво-Святошинський район, вул. Польова, 39 для участі в цивільній справі за позовом представника Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» в особі уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ «Дельта Банк» Кадирова В.В. — Штогріна Олександра Олександровича до Модіної-Чернявської Катерини Олександрівни, Модіна-Чернявського Ігоря Анатолійовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 16.05.2016 року об 11 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал № 6, суддя Семанів Ю.В.

У разі неявки відповідачів до суду без поважних причин або у разі неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатись за їх відсутності.

Суддя Ю.В. Семанів

Повістка про виклик підозрюваного при здійсненні спеціального досудового розслідування.

Підозрюваний Фучіджі Юрій Степанович, 14.07.1960 р.н., зареєстрований за адресою: Одеська обл., Арцизький район, с. Веселий Кут, вул. Кутузова, 48а, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 290, 297-5 КПК України вам необхідно з'явитися 13 травня 2016 року о 10 год. 00 хв. в каб. № 3 до старшого слідчого СВ УСБУ в Одеській області Семенова С.В., за адресою: м. Одеса, вул. Єврейська, 43, р.т. 0487064697, для ознайомлення з матеріалами спеціального досудового розслідування № 22016160000000082 від 25.03.2016 за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Миронівським районним судом Київської області викликаються Гавриленко Вікторія Євгеніївна та Гавриленко Тетяна Юріївна на судовий розгляд цивільної справи ЄУН 371/139/16-ц за позовом Руденко Надії Мусіївни до Гавриленко Тетяни Юріївни, Гавриленко Вікторії Євгеніївни про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщенням, який відбудеться 19 травня 2016 року о 12 годині 00 хвилин у приміщенні суду за адресою: Київська область, місто Миронівка, вулиця Першотравнева, 3.

Суддя А. С. Поліщук

Втрачений судновий білет УМБ 132К, виданий на ім'я Заволока Мирослав Олександрович 12.08.1999 р.,

вважати недійсним.

ПрАТ «СК «ВУСО» **у зв'язку з втратою,** просить вважати недійсними наступні документи: поліси обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів — АЕ 6068316; АЕ 6068364; АЕ 6068399; АЕ 6073267; АЕ 7887236; АЕ 7887237; АЕ 7887238; АЕ 7887239; АЕ 7887240.

Свідоцтво про виключення судна з Державного суднового реєстру України від 10.09.2013 року № 000609, назва судна «Святая Євгения», власник Брігінець О.Е., **вважати недійсним** у зв'язку з його втратою.

Телефони відділу реклами: (44) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ОГОЛОШЕННЯ

Дружківський міський суд Донецької області викликає відповідачів: Гречанли Валентину Євгенівну, Спасову Олену Іллівну, 31.08.1966 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Харків, вул. Познанська, буд. 8-Б, кв. 41, по справі за позовом Мороз Ганни Іванівни до Гречанли Валентини Євгенівни, Спасової Олени Іллівни про визнання права власності в порядку набувальної давності, в судове засідання, яке відбудеться 20 травня 2016 р. о 10.00 год. у приміщенні суду за адресою: Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45. В разі неявки в судове засідання, суд розглядатиме справу у відсутності відповідачів за наявними в ній доказами.

Суддя Т. Л. Панова

Івано-Франківський міський суд Івано-Франківської області повідомляє, що 1 червня 2016 року о 10 годині 00 хвилин у приміщенні Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11, перший поверх, зал № 9, розглядатиметься цивільна справа за позовом Семираза Володимира Михайловича, Семираз Христини Степанівни до Боднарука Михайла Васильовича про визнання довіреності удаваним правочином.

У судове засідання викликається відповідач Боднарук Михайло Васильович. У разі неявки відповідача справа розглядатиметься за його відсутності. Згідно з ч. 2 ст. 77 ЦПК України, сторони зобов'язані повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя Мелещенко Л. В.

Токмацький районний суд Запорізької області викликає в судове засідання на 10.00 годину 19 травня 2016 року до Токмацького районного суду (Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська (Леніна), 28, каб. № 10) Браскова Петра Олександровича, 15.03.1980 р.н., останнє відоме місце проживання за адресою: Донецька область, Старобешівський район, смт Старобешеве, вул. Мічуріна, буд. 71, як відповідача у цивільній справі за позовом Браскової Світлани Валеріївни до Браскова Петра Олександровича про розірвання шлюбу. В разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута в його відсутність за наявними в ній доказами.

Суддя Ушатий І. І.

Київський районний суд м. Одеси викликає як відповідача Колесніченко Ольгу Станіславівну в судове засідання, яке відбудеться 19.05.2016 р. о 10.00 год. у приміщенні Київського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Варненська, 3-б, зал № 8, в якому слухається цивільна справа № 520/2573/16-ц за позовною заявою Гранкіна Павла Сергійовича до Колесніченко Ольги Станіславівни, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог - Київський РВ ДМС України в Одеській області, про визнання особи такою, що втратила право користування житлом.

У разі неявки в судове засідання відповідача Колесніченко Ольги Станіславівни справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя О. В. Васильків

У провадженні Броварського міськрайонного суду Київської області знаходиться цивільна справа за позовом Оляніної Тетяни Петрівни до Корнієнка Сергія Петровича, третя особа: Служба у справах дітей Голосіївської районної у м. Києві державної адміністрації, про позбавлення батьківських прав. Броварський міськрайонний суд Київської області викликає як відповідача по вказаній справі Корнієнка Сергія Петровича, останнє відоме місце реєстрації: Київська область, м. Бровари, вул. Енгельса, буд. 10-А, кв. 8.

Розгляд справи відбудеться о 09 год. 00 хв. 25 травня 2016 року в залі суду за адресою: м. Бровари, вул. Грушевського, буд. 2, каб. 213. Суд попереджає, що у випадку повторної неявки, справа буде розглянута у відсутності відповідача за наявними в ній матеріалами з ухваленням заочного рішення.

Суддя Н. М. Петришин

В приміщенні Каланчацького районного суду Херсонської області, що розташований за адресою: смт Каланчак, вул. Леніна, 26, 31.05.2016 року о 14 годині 00 хвилин відбудеться розгляд цивільної справи за позовом ТОВ «Рис України» до Габер (Григорук) Галини Петрівни про стягнення грошових коштів за невиконання договору.

В судове засідання викликається відповідач Габер (Григорук) Галина Петрівна, 02.03.1974 р.н.

Роз'яснюємо, у разі неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення суду про причини неявки, справу буде розглянуто за вашої відсутності на підставі наявних у ній доказів.

Додатково роз'яснюємо, що відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України, з опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи.

Суддя Ковальчук О. В.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що в м. Вінниці за адресою: вул. Грушевського, 17 в залі судових засідань №13, 15.06.2016 року о 09.30 годині, відбудеться підготовче судове засідання в кримінальному провадженні по обвинуваченню Новікова Андрія Вікторовича у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст.111, ч. 1 ст. 408 КК України.

В судове засідання викликається обвинувачений Новіков Андрій Вікторович, який зареєстрований та проживає за адресою: АР Крим, м. Джанкой, вул. Московська, 186, кв. 27.

Явка учасників процесу є обов'язковою. В разі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судове засідання.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі **головуючого Іванченка Я.М., суддів Ковальчук Л.В., Жмудь О.О.**

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що в м. Вінниці за адресою: вул. Грушевського, 17 в залі судових всідань № 13, 15.06.2016 року о 10.00 годині, відбудеться підготовче судове засідання в кримінальному провадженні по обвинуваченню Просвіріна Андрія Олександровича у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

В судове засідання викликається обвинувачений Просвірін Андрій Олександрович, який зареєстрований та проживає за адресою: м. Мелітополь, вул. Героїв Сталінграда, 11.

Явка учасників процесу є обов'язковою. В разі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судове засідання.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі **головуючого Іванченка Я.М., судді Гайду Г.В., судді Іщук Т.П.**

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що в м. Вінниці за адресою: вул. Грушевського, 17 в залі судових засідань № 13, 30.05.2016 року о 14.10 годині, відбудеться підготовче судове засідання в кримінальному провадженні по обвинуваченню Дубінцева Сергія Валерійовича у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

В судове засідання викликається обвинувачений Дубінцев Сергій Валерійович, який зареєстрований та проживає за адресою: АР Крим. м. Севастополь, вул. Н. Островської, 8.

Явка учасників процесу є обов'язковою. В разі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судове засідання.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі **головуючого Іванченка Я.М., суддів Гайду Г.В., Чезганової А.М.**

Ржищівський міський суд Київської області викликає як відповідача Хомініч Тетяну Вікторівну, 19 лютого 1975 року народження (останнє відоме місце проживання: Київська область, м. Ржищів, вул. Кошового, 41, 09230), у цивільній справі № 374/46/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» про стягнення заборгованості.

Справа призначена до розгляду на 17 травня 2016 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні Ржищівського міського суду Київської області за адресою: 09230, Київська область, м. Ржищів, вул. Соборна, 87.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки відповідача справа буде розглядатись за його відсутності на підставі наявних у справі доказів. При публікації оголошення про виклик до суду відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Суддя С.М. Козіна

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Перший Український Міжнародний Банк» до Дранго Ігоря Олександровича про звернення стягнення на предмет іпотеки. Відповідач Дранго Ігор Олександрович, що зареєстрований за адресою: Донецька область, Новоазовський район, с. Бердянське, вул. Морська, 25 викликається для участі у розгляді справи, який відбудеться 17 травня 2016 року о 14.00 годині та 24 травня 2016 року о 10.00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 19, 25.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази, якими вони обґрунтовуються. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя Васильченко О.Г.

У зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства «Перший Український Міжнародний Банк» до Синько Олександра Володимировича про звернення стягнення на заставлене майно, Приморський районний суд міста Маріуполя викликає як відповідача Синько Олександра Володимировича, останнє місце проживання якого: вул. Кронштадтська, буд. 3, кв. 38 в м. Маріуполь в судове засідання, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, проспект Будівельників, буд. 52а, кабінет № 3 на 15.30 годину 20 травня 2016 року та на 08.30 годину 27 травня 2016 року.

Відповідачу пропонується в разі неявки повідомити суд про причини. В разі неявки без поважної причини справа може бути розглянута у відсутність відповідача.

Суддя Н.М. Курбанова

Бобринецький районний суд Кіровоградської області викликає у судове засідання як відповідача Некоз Юрія Олександровича у справі № 383/301/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» до Некоз Юрія Олександровича про стягнення кредитної заборгованості.

Судове засідання відбудеться 16 травня 2016 року о 09 год. 00 хв. в залі судових засідань Бобринецького районного суду Кіровоградської області, що розташований за адресою: вул. Леніна, 80, м. Бобринець, Кіровоградської області.

В разі неявки в судове засідання відповідача Некоз Юрія Олександровича справа буде розглядатись за його відсутності за наявними у справі доказами. Крім того, суд роз'яснює відповідачу Некоз Юрію Олександровичу його обов'язок повідомити суд про причини неявки у судове засідання.

Суддя Бевз О.Ю.

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля, Донецької області, вул. Банківська, буд. 39а) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «ПРИВАТБАНК» про стягнення заборгованості.

Відповідач:

Бєлих Євген Валерійович, 28.07.1981 року народження, який зареєстрований за адресою: 86700, Донецька область, м. Харцизьк, м-н Металургів, 6/49, номер справи 227/1521/16-ц.

Викликається на 23 травня 2016 року на 09.00 годину до Добропільського міськрайонного суду, кабінет № 15, для участі у розгляді справи.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття він повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності, на підставі наявних у справі доказів буде ухвалено заочне рішення.

Суддя Мавроді Р.Ф.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільні справи за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до:

1) Ремель Олександр Миколайович про стягнення заборгованості, який проживає за адресою: м. Краматорськ, вул. Паркова, буд. 87, кв. 198 викликається на 19 травня 2016 року о 08.30 годині, до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті (№ 2/234/2686/16);

2) Ісмаїлов Рафаел Байрам Огли про стягнення заборгованості, який проживає за адресою: м. Макіївка, м-н Будівельник, буд. 9, кв. 154 викликається на 19 травня 2016 року о 08.45 годині, до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті (№ 2/234/2685/16).

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їх відсутність.

Суддя Л.І. Переверзева

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2), розглядається цивільна справа за позовом Кредитної спілки «Залогове Агентство» до Матроса Валерія Олександровича про стягнення заборгованості.

Відповідач по справі Матрос Валерій Олександрович (останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Горлівка, вулиця Зініна, будинок 65), викликається на 16 травня 2016 року на 10 годин 00 хвилин до судді Кривошеєва Д.А. для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Д.А. Кривошеєв

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА

оголошує конкурс на заміщення наступних посад:

Завідувача кафедри кардіохірургії, рентгенендоваскулярних та екстракорпоральних технологій (1 посада на 1 ст.);

Професорів кафедр: кардіохірургії, рентгенендоваскулярних та екстракорпоральних технологій (1 посада на 0,25 ст.), радіології (1 посада на 1 ст.), патологічної та топографічної анатомії (1 посада на 1 ст.);

Доцентів кафедр: кардіохірургії, рентгенендоваскулярних та екстракорпоральних технологій (2 посади по 0,5 ст.), стоматології (1 посада на 0,25 ст.);

Асистентів кафедр: кардіохірургії, рентгенендоваскулярних та екстракорпоральних технологій (1 посада на 1 ст., 2 посади по 0,5 ст.).

Встановити термін прийому документів – 30 днів з дня опублікування оголошення в газеті «Урядовий кур'єр».

Адреса академії: 04112, м. Київ, вул. Дорогожицька, 9.

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торецьк (Дзержинськ), вул. Дружби (50 років Жовтня), 4) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Тітова Володимира Борисовича про стягнення заборгованості. Відповідач по справі Тітов Володимир Борисович (зареєстрований за адресою: 83001, Донецька обл., м. Донецьк, вул. Академіка Палладіна, 27/4), викликається на 3 червня 2016 року о 09.00 год. до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Н. В. Нємиш

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядатиметься цивільна справа за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Резніченка Станіслава Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач у справі Резніченко Станіслав Іванович, останнє місце мешкання: м. Горлівка, вул. Червонофлотська, 43 А, викликається о 08 год. 30 хв. 16 травня 2016 року до суду, для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Ю. В. Чернишов

Залізничний районний суд м. Львова викликає Чопенка Андрія Казимировича як відповідача по справі за позовом Цісельської Ірини Казимирівни до Чопенка Андрія Казимировича про визнання права власності в порядку спадкування на 14 год. 00 хв. 15 червня 2016 року за адресою: м. Львів, вул. С. Бандери, 3, каб. 10.

У випадку неявки відповідача в судове засідання на вказану дату, розгляд справи буде проведений у його відсутність.

Суддя Румілова Н. М.

Дарницький районний суд м. Києва викликає Романіну Маргариту Володимирівну, останнім відомим місцем проживання якої є наступна адреса: м. Київ, вул. Польова, 42, у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ «Універсал Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 26.05.2016 р. о 15.30 год. за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5-А, каб. 127.

В разі неявки справа буде розглянута за відсутності відповідача.

Суддя Т. О. Трусова

Лебединський районний суд Сумської області, що знаходиться за адресою: м. Лебедин Сумської області, вул. Петропавлівська, 2, каб. № 25, запрошує в судове засідання об 11 год. 00 хв. 16 травня 2016 року Крутька Анатолія Тимофійовича — відповідача в справі за позовом Крутька Бориса Тимофійовича до Крутька Анатолія Тимофійовича, третя особа Лебединська міська рада про визнання права власності за набувальною давністю. У разі неявки відповідача без поважних причин, справа буде розглянута в його відсутність за наявними в ній матеріалами.

Суддя А. О. Гура

Овідіопольський районний суд Одеської області викликає відповідача Підгорного Миколу Михайловича, 1976 р.н., у судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом Підгорної Тетяни Анатоліївни, в інтересах неповнолітнього Підгорного Ігоря Миколайовича до Куртикіної Ольги Афанасіївни, Підгорного Миколи Михайловича про вилучення відомостей про батька з актового запису про народження дитини та встановлення факту батьківства, яка призначена до слухання 6 червня 2016 року о 14.00 год. за адресою: Одеська обл., смт Овідіополь, вул. Берегова, 9, у приміщенні суду.

У разі неявки відповідача Підгорного Миколи Михайловича в судове засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності.

Суддя В. М. Курочка

Дружківський міський суд Донецької області викликає відповідача Дейнеко Ірину Володимирівну, 08.06.1968 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька обл., м. Ясинувата, квартал 55, буд. 3, кв. 16, по справі за позовом ПАТ «Акціонерний банк «Експрес-Банк» до Дейнеко Ірини Володимирівни про дострокове стягнення заборгованості за кредитним договором, у судове засідання, яке відбудеться 18 травня 2016 р. о 10.00 год. у приміщенні суду за адресою: Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45. В разі неявки в судове засідання, суд розглядатиме справу у відсутності відповідача за наявними в ній доказами.

Суддя Т. Л. Панова

Святошинський райсуд викликає відповідачів: Петрову Любов Вікторівну, Петрову Анастасію Юріївну в судове засідання на 9 червня 2016 р. о 09 год. 20 хв., призначене в приміщенні Святошинського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, по цивільній справі за позовом Кошетара Юрія Івановича до Петрової Любові Вікторівни, Петрової Анастасії Юріївни, третя особа: Святошинський районний відділ Головного управління Державної міграційної служби України в м. Києві, про визнання особи такою, яка втратила право користування жилим приміщенням та зняття з реєстрації.

В разі неявки відповідачів у судове засідання слухання справи буде відбуватись у їхню відсутність.

Суддя Морозова М. О.

Солом'янський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд цивільної справи №2-2627/16 за позовом Суліми Лілії Олександрівни до Суліми Олексія В'ячеславовича про розірвання шлюбу призначено на 26 травня 2016 року о 12 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 24, під головуванням судді Кізюн Л.І.

У судове засідання викликається відповідач Суліма Олексій В'ячеславович, останнє відоме місце проживання якого за адресою: Донецька область, м. Авдіївка, вул. Гагаріна, 1, кв. 13.

Суддя Л. І. Кізюн

Волочиський районний суд Хмельницької області відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України викликає як відповідача Ярему Сергія Петровича, 09.10.1985 р.н., зареєстрованого: с. Новофедорівка, вул. Степова, 59 Миколаївської області, жителя: с. Свердлове, вул. Лиманна, 19 «А» Комінтернівського району Одеської області, в судове засідання по цивільній справі №2/671/2/2016р. за позовом Яреми Ірини Леонідівни до Яреми Сергія Петровича про розірвання шлюбу та стягнення аліментів на утримання дітей 23 травня 2016 року на 9 годину 00 хвилин (31200, м. Волочиськ, вул. Лисенка, 4 Хмельницької області).

В разі неявки відповідача, справа буде розглянута за наявними в ній матеріалами.

Голова суду Намистюк В. П.

ОГОЛОШЕННЯ

Личаківський районний суд м. Львова викликає Куцевола Андрія Вікторовича (останнє відоме місце проживання: Луганська обл., Антрацитівський район, с. Рафайлівка, вул. Горького, буд. №8) як відповідача в судове засідання по цивільній справі 2/463/357/16 (463/4312/15-Ц) за позовом ПАТ «Ідея Банк» до Куцевола Андрія Вікторовича, Михальської Надії Василівни про звернення стягнення на предмет застави, що відбудеться 25 травня 2016 р. о 13 год. 15 хв. у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, зал судових засідань №10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С.В.

Личаківський районний суд м. Львова викликає Остапенка Володимира Васильовича (останнє відоме місце проживання: Луганська область, м. Ровеньки, вул. Ул'янова, буд. № 49) як відповідача у судове засідання по цивільній справі № 2/463/345/16 (463/4262/15-ц) за позовом ПАТ «Ідея Банк» до Остапенка Володимира Васильовича, Михальської Надії Василівни про звернення стягнення на предмет застави, що відбудеться 25 травня 2016 р. о 13.00 год. у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, зал судових засідань № 10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С.В.

Личаківський районний суд м. Львова викликає Алпатова Віталія Олександровича (останнє відоме місце проживання: Луганська обл., Краснодонський район, с. Білоскелювате, вул. Леніна, буд. №28) як відповідача у судове засідання по цивільній справі 2/463/387/16 (463/4594/15-ц) за позовом ПАТ «Ідея Банк» до Алпатова Віталія Олександровича, Михальської Надії Василівни про звернення стягнення на предмет застави, що відбудеться 25 травня 2016 р. о 13 год. 45 хв. у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, зал судових засідань № 10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С.В.

Личаківський районний суд м. Львова викликає Шевченка Дмитра Володимировича (останнє відоме місце проживання: Луганська обл., м. Свердловськ, с. Бірюкове, вул. Щорса, буд. №2, корп. А) як відповідача у судове засідання по цивільній справі 2/463/380/16 (463/4519/15-ц) за позовом ПАТ «Ідея Банк» до Шевченка Дмитра Володимировича, Михальської Надії Василівни про звернення стягнення на предмет застави, що відбудеться 25 травня 2016 р. о 13 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, зал судових засідань № 10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С.В.

Мелітопольським міськрайонним судом Запорізької області викликається до суду:

- Овчаренко Віталій Сергійович (останнє відоме місце проживання: 72300, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. 50-річчя Перемоги, буд. 22) на 09 годин 00 хвилин 01.06.2016 р. для участі у розгляді справи № 320/775/16-ц по суті за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Суддя Горбачова Ю.В.

Романівський районний суд Житомирської області викликає відповідача - Білецького Миколу Романовича в судове засідання для розгляду цивільної справи № 290/203/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Білецького Миколи Романовича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 30 травня 2016 року о 09-00 год. за адресою: смт Романів, вул. Небесної Сотні, 86/10, Житомирської області, зал судових засідань № 1.

У разі неявки відповідача в судове засідання 30 травня 2016 року о 09-00 год. розгляд справи відбудеться за його відсутності.

Суддя В.П. Кравчук

Саратський районний суд Одеської області (68200 смт Сарата Одеської області, вул. Крістіана Вернера, 105, каб. 1, суддя Бучацька А.І.) викликає в судове засідання на 26 травня 2016 року на 12 годину 00 хвилин Попова Олександра Сергійовича, зареєстрованого в с. Крива Балка, вулиця Радянська, № 68 Саратського району Одеської області, як відповідача у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Акцент-Банк» до Попова Олександра Сергійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. В разі неявки та невиконання обов'язку повідомити суд про причину неявки справу буде вирішено без Вашої участі за наявними у справі доказами.

Суддя Бучацька А.І.

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядається цивільна справа за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Михайлова Ігоря Юрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач у справі Михайлов Ігор Юрійович, останнє місце мешкання: м. Горлівка, вул. Комсомольська, 22, викликається о 09 год. 30 хв. 16 травня 2016 року до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Ю.В. Чернишов

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає в судове засідання, яке відбудеться 05 травня 2016 року о 09.30 годині (в разі неявки відповідача в судове засідання на дану дату, резервною датою проведення судового засідання вважати 20 травня 2016 року о 09.30 годині) в приміщенні Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Леніна, буд. 391, Ігнатовську Людмилу Вікторівну, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Кіровське, мк-н Молодіжний, буд. 6, кв. 22, як відповідача по цивільній справі № 329/640/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Ігнатовської Людмили Вікторівни про стягнення заборгованості.

Суддя В.В. Ломейко

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає в судове засідання, яке відбудеться 05 травня 2016 року о 10.00 годині (в разі неявки відповідача в судове засідання на дану дату, резервною датою проведення судового засідання вважати 20 травня 2016 року о 10.00 годині) в приміщенні Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Леніна, буд. 391, Михайлець Олександра Миколайовича, зареєстрованого за адресою: Донецька область, м. Кіровське, вул. Залізнична, буд. 108, як відповідача по цивільній справі № 329/1062/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Михайлець Олександра Миколайовича про стягнення заборгованості.

Суддя В.В. Ломейко

Приватне акціонерне товариство «ПРОМДИЗЕЛЬ» (код 31796565; місцезнаходження: 61058, м. Харків, вул. Данилевського, буд. 6) **ліквідується за рішенням Загальних зборів акціонерів ПРАТ «ПРОМДИЗЕЛЬ» № 65 від 25.04.2016 р.** Голова ліквідаційної комісії: Сасіна Катерина Олексіївна (паспорт МВ 486003, виданий Охтирським МВ УМВС України в Сумській області 14.12.2011 року, адреса: 61080, м. Харків, просп. Гагаріна, буд. 201, кв. 25). Претензії кредиторів приймаються до 10.07.2016 року на адресу підприємства.

Слов'янський міськрайонний суд у Донецькій області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Пономарьова В.В. про стягнення заборгованості.

Відповідач Пономарьов В'ячеслав Володимирович, останнє місце реєстрації та проживання: Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Шовковична, буд. 2, кв. 57, викликається 16 травня 2016 року о 15 год. 30 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О.В. Неженцева

Личаківський районний суд м. Львова викликає Савку Ореста Богдановича (останнє відоме місце проживання: м. Львів, вул. Майорівка, 1/69) як відповідача у судове засідання по цивільній справі № 2/463/386/2016 (463/4542/15-ц) за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Савки Ореста Богдановича, Савки Роксоляни Володимирівни про звернення стягнення на предмет іпотеки для погашення заборгованості за кредитним договором, що відбудеться 25 травня 2016 р. о 12 год. 00 хв. (запасна дата 31 травня 2016 р. о 15 год. 30 хв.) у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, зал судових засідань № 10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С.В.

Селидівський міський суд Донецької обл.(85400, м. Селидове, вул. Пушкіна, 4) розглядає цивільну справу за позовною заявою ПАТ «Дельта Банк» в особі уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ «Дельта Банк» до Валюк Анни Вікторівни, Мокроусової Ольги Іванівни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачі мешкають за адресою: м. Донецьк, вул. 50 р. СРСР, 100/41, викликаються на 19.05.2016 р. о 08.30 год. до суду для участі у розгляді справи по суті.

Суддя Владимирська І.М.

Кагарлицький районний суд Київської області викликає як відповідача гр. Тертишну Тетяну Миколаївну, 15.10.1980 року народження, по цивільній справі № 368/53/16-ц за позовом Гриб Аліни Олегівни до Тертишної Тетяни Миколаївни про стягнення заборгованості для розгляду даної справи по суті. Останнє відоме місце проживання відповідача Тертишної Тетяни Миколаївни: с. Великі Пріцьки, вул. Молодіжна, 12, Київської області. Фактичне місце проживання не відоме.

Судове засідання відбудеться 26 травня 2016 року о 14 год. 00 хв. в приміщенні суду, що знаходиться за адресою: вул. Володимира Великого, 3, м. Кагарлик, Київська область, **головуючий по справі суддя Кириченко В.І.**

В разі неявки відповідача гр. Тертишної Тетяни Миколаївни в судове засідання, справа буде розглянута в її відсутність.

Апеляційний суд Дніпропетровської області повідомляє Маслак Ольгу Михайлівну, 06.07.1983 року народження, що наступне судове засідання за апеляційною скаргою ПАТ КБ «Приват Банк» на заочне рішення Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 12 червня 2015 року по справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до ПАТ «Акцент-Банк», Маслак Ольги Михайлівни про стягнення заборгованості відбудеться в приміщенні Апеляційного суду Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Харківська, 13) 19 травня 2016 року об 11 годині 10 хвилин.

У разі неможливості прибути до суду в призначений час, вам необхідно сповістити суд про причини неявки та можливості розгляду справи за вашої відсутності.

Суддя Н.М. Лисична

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Акціонерно-комерційний банк «Капітал» до Гольцман Ніни Єгорівни про стягнення суми заборгованості.

Відповідачка у справі Гольцман Ніна Єгорівна, що мешкає за адресою: м. Часів Яр Донецької області, вул. Маріупольська, 11, викликається о 08.00 годині 24 травня 2016 року до суду, каб. № 306, для участі у розгляді вказаної справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки. В разі неявки відповідача відповідно до ч. 4 ст. 169 ЦПК України справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя О.М. Павленко

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Колесникової Алли Володимирівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідачка у справі Колесникова Алла Володимирівна, що мешкає за адресою: м. Артемівськ Донецької області, вул. Леніна, 7, кв. 64, викликається о 10.45 годині 19 травня 2016 року до суду, каб. № 306, для участі у розгляді вказаної справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки. В разі неявки відповідача відповідно до ч. 4 ст. 169 ЦПК України справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя О.М. Павленко

Сахновщинський районний суд Харківської області викликає Тимощенко Миколу Володимировича в судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться 31 травня 2016 року о 15 год. 30 хв. у приміщенні суду: вул. Шмідта, 10, смт Сахновщина Харківської області.

З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи, у випадку неявки відповідача в судове засідання, справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О.С. Зимовський

В провадженні судді Бердянського міськрайонного суду Черткової Н.І. знаходиться цивільна справа № 310/2090/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «ПриватБанк» до Іншакової Людмили Миколаївни про стягнення заборгованості.

Розгляд справи призначено на 24.05.2016 року о 10.00 годині в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Комунарів, 64, каб. 401, суддя Черткова Н.І., тел. 3-61-94.

Суд викликає як відповідача Іншакову Людмилу Миколаївну.

У разі неявки відповідача, справа буде розглянута за наявними в ній матеріалами.

Суддя Н.І. Черткова

Індустріальний районний суд м. Дніпропетровська, розташований за адресою: 49074, м. Дніпропетровськ, пр. Слобожанський, 84, викликає як відповідача Кузьменка Станіслава Сергійовича в судове засідання, яке відбудеться об 11 год. 00 хв. 02 червня 2016 року, у справі за позовом Кузьменко Яни Миколаївни до Кузьменка Станіслава Сергійовича, треті особи: Орган опіки та піклування Індустріальної районної у місті Дніпропетровську ради, орган опіки та піклування Ленінської районної у місті Дніпропетровську ради про позбавлення батьківських прав. В разі неявки справа може бути розглянута за вашої відсутності.

Суддя Л.А. Бєльченко

Артемівський міськрайонний суд Донецької області розглядає цивільну справу за позовною заявою ПАТ «Акціонерно-комерційний банк «КАПІТАЛ» до Щаблій Тетяни Іванівни про стягнення суми заборгованості за кредитним договором.

Відповідач у справі Щаблій Тетяна Іванівна, що мешкає за адресою: м. Бахмут Донецької області, вул. 1-ша Вокзальна, 8, кв. 3, викликається на 14.00 годину 16 травня 2016 року до суду, каб. № 306, для участі у розгляді вказаної справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки. В разі неявки відповідача відповідно до ч. 4 ст. 169 ЦПК України справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя О.М. Павленко

Лохвицький районний суд Полтавської області викликає Тарасенко (Леонову) Надію Юріївну (01.09.1976 р.н., ІПН: 2800303401) як відповідачку в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Тарасенко (Леонової) Надії Юріївни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 26 травня 2016 року о 10.00 год. у приміщенні Лохвицького суду за адресою: м. Лохвиця, вул. Перемоги, 8, зал судових засідань № 1. Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки справу буде розглянуто за вашої відсутності. Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя Г.Б. Савинський

Роздільнянський районний суд Одеської області викликає на судове засідання Андронік Івана Івановича, 22.06.1978 року народження, у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Андронік Івана Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором у сумі 18243,51 грн.

Судове засідання відбудеться 26.05.2016 року о 09.00 годині в приміщенні Роздільнянського районного суду Одеської області за адресою: Одеська область, м. Роздільна, вул. Європейська (Леніна), 37-А.

У випадку вашої неявки в судове засідання цивільна справа буде розглянута без вашої присутності.

Суддя С.І. Гринчак

Глухівський міськрайсуд Сумської області викликає Хлоня Володимира Віталійовича в судове засідання на 19 травня 2016 року на 09 годину як відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Приватбанк» до Хлоня Володимира Віталійовича про стягнення боргу за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться в приміщенні Глухівського міськрайсуду за адресою: Сумська область, м. Глухів, вул. Спаська, 32, суддя Сапон О.В.

У разі неявки відповідача в судове засідання справа буде розглядатися без його участі.

Суддя Сапон О.В.

Першотравневий районний суд Донецької області (87400, смт Мангуш, вул. Котанова, 102, Першотравневого району Донецької області) розглядає цивільну справу за позовом Кредитної спілки «Азовська кредитна компанія» до Беш Наталії Вікторівни про стягнення суми заборгованості за кредитним договором.

Відповідачка Беш Наталія Вікторівна, мешкає: смт Мангуш, вул. Поштова, 76А-17, Першотравневого району Донецької області, викликається на 19 травня 2016 року на 14.00 годину до Першотравневого районного суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутністю.

Суддя Скудін В.Є.

18.05.2016 року о 14.30 годині в приміщенні Новоайдарського районного суду Луганської області буде слухатись цивільна справа №419/1368/16-ц, №2/419/227/2016 за позовом Дегтяр Віри Афанасіївни до Дегтяра Володимира Анатолійовича, третя особа: Приватний нотаріус Новоайдарського районного нотаріального округу Луганської області Кузьменко М.М., про визнання права власності на спадкове майно.

Суддя Л. Д. Добривечір

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торецьк (Дзержинськ), вул. Дружби (50 років Жовтня), 4) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Зацепи Олени Федорівни про стягнення заборгованості. Відповідачка по справі Зацепа Олена Федорівна (зареєстрована за адресою: 83001, Донецька обл., м. Донецьк, Пролетарський район, вул. Савіної, 6) викликається на 3 червня 2016 року о 09.30 год. до суду, каб. № 7, для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя Н. В. Нємиш

Новопсковський районний суд Луганської області викликає Орлову Ірину Вікторівну як відповідача в судове засідання для розгляду цивільної справи ЄУ№ 420/24/16-ц (провадження №2/420/266/16) за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Орлової Ірини Вікторівни про стягнення заборгованості, яке відбудеться 18 травня 2016 року о 16 годині 00 хвилин (резервна дата судового засідання — 20 травня 2016 року о 15 годині 00 хвилин) у приміщенні Новопсковського районного суду за адресою: Луганська область, смт Новопсков, вул. Українська, 28.

У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя В. В. Заботін

Кілійський районний суд Одеської області викликає як відповідачів: Данчук Олену Геннадіївну, Данчука Дмитра Миколайовича та Данчук Ірину Миколаївну в справі за позовом Данчука Віктора Георгійовича та Данчук Олександри Олександрівни до Данчук Олени Геннадіївни, Данчука Дмитра Миколайовича та Данчук Ірини Миколаївни, треті особи: Кілійський РС ГУДМС України в Одеській області та Лисківська сільська рада Кілійського району Одеської області, про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим будинком, та зняття з реєстраційного обліку, яке відбудеться 31 травня 2016 року о 09.00 годині в приміщенні Кілійського районного суду Одеської області за адресою: Одеська область, м. Кілія, вулиця Леніна, 19, зала судових засідань № 2.

У разі неявки відповідачів у судове засідання справа буде розглядатися за їхньої відсутності.

Суддя М. В. Балан

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва знаходиться цивільна справа №761/36377/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Універсал Банк» до Бердичевської Оксани Володимирівни про стягнення заборгованості.

Розгляд зазначеної справи призначено на 18.05.2016 року о 09.30 год. у Шевченківському районному суді м. Києва, каб. 403 (адреса суду: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А). Суд викликає Бердичевську Оксану Володимирівну як відповідача.

Явка до суду обов'язкова. У разі неявки справа буде розглядатися за наявними в ній доказами.

Суддя А. А. Осаулов

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва знаходиться цивільна справа №761/7977/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Креді Агріколь Банк» до Іванченка Віталія Вікторовича, Іванченко Анастасії Сергіївни про стягнення заборгованості.

Розгляд зазначеної справи призначено на 01.06.2016 року о 14.30 год. у Шевченківському районному суді м. Києва, каб. 403 (адреса суду: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А). Суд викликає Іванченка Віталія Вікторовича, Іванченко Анастасію Сергіївну як відповідачів.

Явка до суду обов'язкова. У разі неявки справа буде розглядатися за наявними в ній доказами.

Суддя А. А. Осаулов

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Як вам смакує піца від клоуна?

КУШТУЙТЕ НА ЗДОРОВ'Я!

Артисти одягають маску сміху й дістають зі своєї авторської пічки з півсотні італійських страв

Катерина МАЦЕГОРА, Світлана СКРЯБІНА *(фото), «Урядовий кур'єр»*

Моцарелла? Маргарита? Замовляйте! Не стидайтесь! Під куполом Національного цирку їх спечуть за п'ять хвилин Pizza Boys Микола Горбатюк та Євгеній Легкий. Виймуть з пари-жару, охолодять вправним жонглюванням та змастять іскристими феєрверками. Однак не тільки про їжу розповідатимуть глядачам учасники нової програми «Клоуни Forever!» З початку травня по 3 липня у клоунів-кулінарів перейматимуть естафету звірі, виступатимуть гнучкі акробати. А з хижаків на манеж вийде з акордним соло лише ведмідь.

Нинішнє шоу під куполом — це своєрідний експеримент. Проба пера клоунів, які приміряли роль режисерів, трансформувалась у власну програму із продуманими вступами-підводками до номерів екстра-класу та логічним завершенням. Неозброєним оком помітно, що під удаваною легкістю приховано безліч унікальних індивідуальних і важливих в історичному контексті атрибутів циркового мистецтва. Один із таких прикладів — акробатичний ансамбль «Енергія». Номеру, який поєднує екстремальні трюки на зустрічних гойдалках без страхувальної лонжі та небезпечні стрибки, вже тридцять років. Не потрібні засоби страхування й дуету Марини Главатських і Олексія Григорова, який здіймається в повітря на кільці.

Опісля на арену виходили переможці Міжнародного фестивалю в Кореї. VIP office під керівництвом Сергія Вацика — вони група акробатів-вольтижерів, які вправно володіють м'язами тіла й виконують надзвичайно складні стійки на голові. Їхні атрибути — офісні стільці.

А віру в неможливе зародив у серцях шанувальників циркового мистецтва семирічний Оскар Страхов. Під час виконання ефектних і неординарних, проте надскладних трюків його підтримував батько Данило. Ці артисти — учасники телешоу «Україна має талант-8». Задіяні у програмі й акробати-ексцентрики Павло та Євгеній Герасименки, брейк-дансери групи Golden stars у пелеринах і кросівках.

Запитаєте, куди поділися клоуни? Вони були на арені протягом усіх двох з половиною годин. Килимний артист Олексій Красних працював у жанрі комедійного соло, запалював глядачів яскравими та влучними репризами. Володар Гран-прі Міжнародного фестивалю клоунів «КОМЕДІАДА-2015» закохав у себе публіку. Такі самі враження виникли й від роботи на арені тріо «Екі Вокі». Георгій Кириченко, Дмитро Ніколенко, Юрій Павличенко — для світу вони бронзові призери циркового фестивалю в Монте-Карло, а в Україні хлопці — веселі й запальні улюбленці наймолодших глядачів.

То що, має цирк право на експерименти? Безперечно. Про це засвідчили щирі усмішки на обличчях та іскри щастя в очах глядачів.

Для такої вправи групі акробатів-вольтижерів не потрібні навіть офісні стільці!

ПОГОДА НА ЗАВТРА

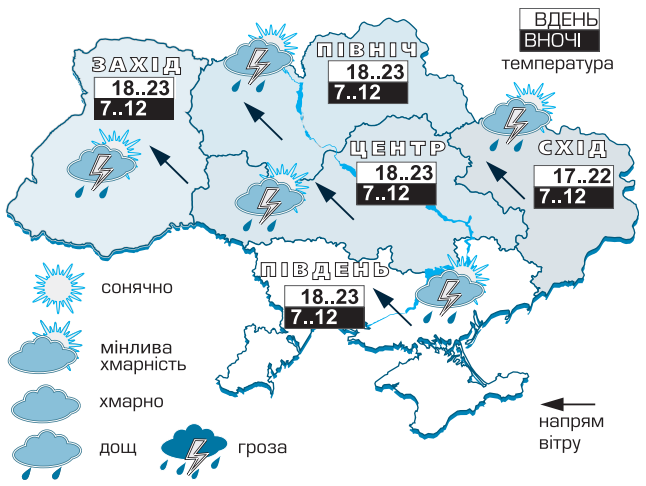

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 12 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+7 +12	+18 +23	Черкаська	+7 +12	+18 +23
Житомирська	+7 +12	+18 +23	Кіровоградська	+7 +12	+18 +23
Чернігівська	+7 +12	+18 +23	Полтавська	+7 +12	+18 +23
Сумська	+7 +12	+18 +23	Дніпропетровська	+7 +12	+18 +23
Закарпатська	+7 +12	+19 +24	Одеська	+7 +12	+18 +23
Рівненська	+7 +12	+18 +23	Миколаївська	+7 +12	+18 +23
Львівська	+7 +12	+18 +23	Херсонська	+7 +12	+18 +23
Івано-Франківська	+7 +12	+18 +23	Запорізька	+7 +12	+18 +23
Волинська	+7 +12	+18 +23	Харківська	+7 +12	+17 +22
Хмельницька	+7 +12	+18 +23	Донецька	+7 +12	+17 +22
Чернівецька	+7 +12	+18 +23	Луганська	+7 +12	+17 +22
Тернопільська	+7 +12	+18 +23	Крим	+7 +12	+18 +23
Вінницька	+7 +12	+14 +19	Київ	+9 +11	+20 +22

Укргідрометцентр

На Запоріжжі перепоховали воїнів-визволителів

Євген ЛОГАНОВ, *«Урядовий кур'єр»*

УКЛОНІМОСЯ ГЕРОЯМ! У селі Гюнівка Великобілозерського району Запорізької області відбулась урочиста церемонія перепоховання дев'ятнадцятьох радянських воїнів, які загинули у січні 1944 року під час визволення села та штурму Нікопольського плацдарму — останнього оплоту нацистських окупантів на лівому березі Дніпра.

Уклонитися захисникам прийшли школярі, військовослужбовці Національної гвардії України, учасники АТО, вихованці козацької школи джур міста Енергодара. Відшукали останки героїв пошуковці загону «Рубіж» під керівництвом Олександра Маковія.

На жаль, встановлено імена лише двох із них: уродженця села Марфопіль Гуляйпільського району Євдокима Федоровича Балака, 1905 року народження, і жителя Мордовії Петра Олександровича Дорожкіна, 1923 року народження. Про одного бійця відомо, що він родом з Узбекистану. Інші назавжди залишаться у нашій пам'яті безіменними, але не забутими героями.

Нині, у часи боротьби за свободу та незалежність України, пам'ять та любов до Батьківщини єднають різні покоління захисників, а запорука перемоги над агресором — глибока духовна єдність та консолідація суспільства. Зі словами щирої подяки та скорботи по жертвах війни до присутніх звернулися представники місцевої громади, районної та обласної влади.

Попрощатися з рідними приїхали онуки Євдокима Балака Валентина й Олександр Шевченки, правнук та праправнук, сестра Петра Дорожкіна Людмила Матросова. Командир пошукового загону «Вотан» Ріфат Гейченко передав їм знайдені особисті речі солдатів — почорнілі з роками листи з дому, червоноармійські книжки, записнички.

Відбулася панахида по загиблих, яку провів ієрей Олександр. Героїв ушанували хвилиною мовчання й військовим салютом, до братської могили поклали вінки і квіти.

За словами керівника Асоціації пошукових загонів Запорізької області Володимира Смердова, активісти відшукали та перепоховали понад 4700 червоноармійців. Однак роботи ще багато, адже лише на території Василівського, Великобілозерського та Кам'янсько-Дніпровського районів зниклими безвісти вважають понад 30 тисяч військових.

Дерева до ювілею заводу

Олександр ВЕРТІЛЬ, *«Урядовий кур'єр»*

СЛІД НА ЗЕМЛІ. До 120-річчя заснування Сумського машинобудівного науково-виробничого об'єднання, яке колектив відзначатиме цього року, провели екологічну акцію. Під час неї на всіх виробничих майданчиках та біля прохідної висадили кілька сотень дерев, самшиту. За задумом організаторів, саме цей кущ символізує розвиток і процвітання, це одне з найдавніших декоративних насаджень.

За словами генерального директора Олексія Цимбала, машинобудівники увічнили важливу ювілейну дату в житті підприємства й міста, висаджуючи дерева у формі цифри 120. Як зазначив головний інженер ПАТ Олексій Жуков, хоч і заводчани переживають не найкращі часи, кожен з них переконаний, що незабаром труднощі залишаться позаду.

В акції взяли участь представники всіх заводських підрозділів різних поколінь. Поруч з ветеранами працювала молодь. На переконання менеджера прес-центру Ольги Дрозд, не важливо, скільки трудового стажу має людина, головне зробити внесок у спільну справу.

Закарпаття і повіт Сату-Маре подружилися

Василь БЕДЗІР, *«Урядовий кур'єр»*

ПРИКОРДОННЯ. У багатьох селах Тячівського, Хустського та Рахівського районів живуть понад 30 тисяч румунів. Нещодавно тут влаштували свято добросусідства задля поліпшення стосунків людей однієї національності, розділених кордоном. Сотні зацікавлених у співпраці осіб — керівників органів місцевого самоврядування, підприємців, діячів культури — своєю участю у святі виявляли інтерес до заходу. Закарпатську делегацію очолював голова обласної держадміністрації Геннадій Москаль. Під час ділових розмов наголошували на потребі збільшення кількості пунктів пропуску та пішохідних переходів між двома країнами. Учасники Дня добросусідства висловились і за відновлення роботи українсько-румунської комісії з питань забезпечення прав осіб, які належать до нацменшин. Цей орган, який останні вісім років майже не працював, повинен активізуватися, щоб забезпечувати права представників національних меншин відповідно до міжнародно-правових стандартів, відповідати запитам населення в освіті, науці, культурі тощо.

Зустріч на прикордонні, щедро приправлена виступами самодіяльних творчих колективів, виставками агропродукції регіонів двох країн, завершилася підписанням програми спільних дій між Закарпаттям і повітом Сату Маре. Відбувся також офіційний прийом закарпатської делегації у румунському лісовому господарстві Нороєні.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — **61035**, *40227 (соціальний)*

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник головного редактора **Леонід САМСОНЕНКО**
Заступники головного редактора: **Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО**

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,** факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 47475. Тираж 22641

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua